

MASTER NEGATIVE NUMBER

6002.30

திராவிட நாடு
மலர் 4, இதழ் 30
October 28, 1945

Record no. 1005

Tirāviṭa nāṭu
Malar 4, ital 30
October 28, 1945

Record no. 1005

திராவிடநாடு

மார் 4

28-10-45

தொது 30

தொடர் கதை:

தசாவதாரம்

(சௌமியன்)

கதைகற்பனையே கதையின்
வரும் பெயர்கள் பாணை
யும் குறிப்பிடுவனவல்ல.

முன்பு: [கோபநாதர்கோயில்
கோள்கள் சம்பந்தமாகக் கைது
செய்யப்படுகிறார் "தேசவீரன்"
அரசியர் தேவர். அவரை ஜாஸ்தி
வில் விடுவிக்க முயலும் அவர்
முனைவி சூடா, பல தொல்லைப்
படுகிறார். வழிப்போக்கனொரு
வன் கூறியபடி, தன்னிடமிருந்து
கோயில் பதக்கம் இறந்திடக்
கண்டு பதறுகிறார். அதேபோது

ஆனா, பெண்ணா? உடையைப்பார்த்தால்
தாவுதவன்போலிருக்கிறது, கையோ
நளினியுடையதுபோலிருக்கிறதே! முகத்
திலேயோ, ஆண்மைஒளியைவிடப் பெண்
மையின் பொலிவு காணப்படுகிறது, ரூப
லேயோ கோதையருக்குரியபன் காணோ
மே! பெயரோ, ஆனா பெண்ணா என்ற சந்தேகத்தைத் தீர்த்து வைக்கக் கூடியதாகக்
காணோம்! சுந்தரம், இருபாலருக்கும்
இருக்கக்கூடிய பெயர்.

சிலரைக்கண்டால், இதுபோன்ற சந்தேகம் எழுவதண்டு. ஆனால் இவ்விதம்
சந்தேகிக்கிறோம் என்று தெரிந்தாலே
அவர்கள் சிறுவர். அது அவ்வளவு வேடிக்கையல்ல!

புத்திரவியா, முட்டாளா? அவனுடைய
கிவையைப்பார்த்தால், அவனோர்
மேதாவியாகவே இருக்கவேண்டுமென்று
தோன்றுகிறது. வீட்டைப் பெரியதோர்
படிப்பகம்! விசையுயர்ந்த புத்தகங்களுடன்

அவ்வளவுகிறான். அறிவும் ஆராயுந்திற
னும் அளிக்கவல்ல அறிஞர், பெருமக்க
ளின் சிறந்த துறக்கனெல்லாம் அவனுக்கு
மனப்பாடம். கிரேக்க நாட்டிலே கற்
காலத்திலே கன்னியருக்குக் காதலி
உண்டா, இல்லையா? இன்றையதானாக்கு
மூதாதையக இருந்த பேருருவத்திற்கு
உடலிலே முள்ளிருந்ததா, கோமே
முன்போலிருந்ததா? அனுமன் கடலில்
கடக்கும்போது, வாலின் தனி கடலைத்
தொட்டதா, அல்லது அலையின் திண்ணை
வாலிலே பட்டதா? என்பனபோன்ற
சிக்கல்களைத் தீர்த்துக்கொண்ட, அவ
னையே காடுகிறார்கள். அவன் அவ்வளவும்
அறிந்திருக்கிறான், ஆகவே அவன் புத்தி
மான் என்றே கருதவேண்டியிருக்கிறது!
ஆனால் இதற்கு என்ன சொல்வது?
இவன் காலி உடையிலே உலவும் கன்ன
ரைக் கடலுக்குறி காட்டுவோர் என்று
எண்ணுகிறோம்! மலர்முதலியான தன்
மகளுக்கு, "ஆதகப் பெருந்தமும்"
ஜெயின் பெருந்தமும்" இருக்கிற கார
ணத்தினால்தான் ஒரு மந்திரம் தொர்
திச் சொருபவனுக்கு பணம் செலுத்தவே
கிறோம்! மாகாணியிலே மாகாணியி
மாதபுணை செங்கிறேன் என்று கூறும்
புணாரிக்குப்புகியோடு காணிக்கைதருகி
றான், அது கஞ்சா, கன்னாசா, மாறு
வது தெரியாமலிருக்கிறதே! இவனை
முட்டாள் என்று கூறுகிறார்களா? அல்லது
ஒருவிதத்திலே பார்த்துப்போது சிறை
மதியானதையும் தெரிவித்து, வேறொரு
திறையிலே தோக்கிவைத்து குறைமதி
யுடையோனாகக் காணப்படுகிறான்!

இவனை எந்தப்பட்டபிழை நேரப்பது?
புத்திரவியர் பட்டியினா? அறிவித்தோர்
அட்டவணியினா? என்றசந்தேகம், சில
கால்காணும்போது ஏற்படுகிறது.
யோக்யனா, அயோக்யனா? அவனு
டையருடும்பவழக்கை, கோயின்சென்று
வரும் கடமையைக் கொண்டிருக்கும்
கோமே, எவரிடமும் பணிவாகப்பேசும்
இயல்பு, எதற்கும் கோபமே கொள்ளாத
சபாபம், பாகவத சிரோமணிகளிடம்
காட்டும்பரிவு, இவைகளைக்கொண்டோர்,
"ஆதா! மகா உத்தமன்! யோக்யன்!"
என்று கூறுகின்றனர். இராமாயணச்
சதாப்பிரசங்கவாரியார், அவரை, "சாட்
சாத் ஸ்ரீராமச்சந்திரருடைய கிருபா
கட்டாட்சத்தைப்பரிபூரணமாகப் பெற்ற
வர்" என்றருளித்தகூறவதையும்கேட்
கிறோம். "ஐயா! அந்த உருத்திராட்சப்
பூணயின் பேச்சை எடுக்கவேண்டாம்,
அவன் பெயரைச்சொன்னாலே என்
கொஞ்சம் வேறாகிறது. கொடுத்த தொகை
300. கணக்கிலேகுறித்துக்கொண்டதே
1300; வட்டி தொடர்வட்டி போட்டுக்
கொட்டிலே அவன் கிடைவேற்றிக்
கொண்ட "மிகிரி தொகையோ" 3000;
அதற்காக எலத்தில் எடுத்த என் கிலபுலத்
தின் மதிப்போ 6000! அப்படிப்பட்ட
அயோக்யனையா அவன்! எழைகளின்
அழுதைச்சத்தமே அவன் கனக்கும் தீதம்!
அவனால் பாழான குடும்பம் களும்,
கிடைத்தருக்களும்கொஞ்சமா?" என்று
வேறொருவர் வேறொருபுடன், விழியில்

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

தசாவதாரம்

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கீர்த்தம் பக் கூறுகிறார். யோக்கியனா, அயோக்கியனா? என்ற சந்தேகம் கமக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது, இப்படிப்பட்ட சில கைக்கண்டால், இதுமட்டுமா ஆச்சரியம்! மைலாப்பூருக்கு மேதாவியாக இருப்பவன் திருவல்லிக்கேணியிலே ஞானஞ்ஞய ஞாக்கருதப்படுகிறான். வெள்ளிக்கிழமை வேதாந்தியாக வீற்றிருந்தவன் சனிக்குழைமையிலே பௌத்தபிண்டமாசிராசு! வேலைசெய்யும் கடைவிலே 'கண்ணன்' என்று முதலாளியிடம் வசவுகேட்கிறான், வீட்டிலே, 'வசந்தாவணியல்' செய்து தந்துவிடுகிறான், கண்ணல்லவோ! ராஜா அல்லவோ! என்றகொஞ்சுகிறான் அவன் மனைவி. "புண்யவான்! உனக்குப் பூலோகத்திலே மட்டுமல்ல சொர்க்க லோகத்திலேயும் திவ்யமான பதவி கிடைக்கும்." என்று வயிறாண்டபண்டாரம் வாழ்த்துகிறான். "மொத்தவனாக நான் ஒருவன் கிடைத்தவிட்டேன் உனக்கு மூட்டை மூட்டையாக அரிசிகொடுக்க, கடனுக்கு, எண்டாப்பா நீ அன்னதாது ஆகமாட்டாய்! எந்தவிதமே யினகா அணாச்சி, ஊராதிடம் உத்தமனென்று பட்டம் வாங்கிவிட்டாய்" என்று, கொடுத்த கடனைத் திருப்பிவாங்கமுடியாத அரிசிக் கண்டகாரர், அந்தப் "புண்யவான்" க்கண்டிக்கிறார், "பின்னாருட்டிக்காரன் நான்! என்னை ஏய்த்த நீ பாப மூட்டையைச் சுமந்து கொன்னாதே" என்று சபிக்கிறார். பண்டாரங்களுக்குப் போஜனம் செய்வதற்கு பஜனை பாண்டாங்கத்தின் பத்திரப்பாவத்தை ஊர்புகழ்கிறது தைமாதம், சித்திரையிலே, ஊர் சிரிக்கிறது "அந்த அயோக்கியன் செய்தவேலையைப்பார், நம்ம அரிசியைப் பூசுமுக்கத்தைக் கொடுத்துவிட்டான்" என்று பேசி, ஏசி. ஆகவே, யோக்கியன் அயோக்கியன், புண்யவான் பாபி, என்ற அடைமொழியும்வசைமொழியும் இன்னவருக்குத்தான் பொருத்தம் என்றும் சொல்வதற்கில்லை. புகழ்ச்சிக்குப் பாத்நிரமாணவனே இகழ்த்தும் பேசப்படுகிறான் வேறொரு சாராரால்! தேன்னினிக்கும், தேன்கொட்டினும் வலிக்கும், பால் வெண்மையாக இருக்கும், பசுலில் சூரியன் இருக்கும், என்று அறுதியிட்டுஉறுதிசூறுவதுபோல பாண்டாங்கம் யோக்கியன், பஸாமன் அயோக்கியன், சுந்தரம் சூதுக்காரன், சத்தன் கண்ணகவடற்றவன், மாசிலாமணி மேதாவி, மாடசாமி முட்டான் என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாதது. "அவனைப்பெரியயோக்கியனென்றுகினைத்தேன், மகாஅயோக்கியனாகஇருக்கிறானே! மடைப்பயல் இவனைப்போய் நான் ஒரு மேதாவி என்று இதுவரை எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன்," என்று பலர் பேசிக்கேட்கிறோம், எமே கூடப் பல

தடவை சொல்லியிருக்கிறோம், ஏன்? காரணம் என்ன? இதுதான். இன்னவன் இப்படித்தான் என்று அறுதியிட்டுக்கூற முடியாதது. உலகிலே எல்லவன் கெட்டவன் என்று பாத்நிரமாணக் கிருஷ்டிக் கும் கடைசிரியர் வேலையை நாதன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மனிதன் எல்லவனாவதும் கெட்டவனாவதும், கிலைமையால் அவனுடையகிலைமையால்மட்டுமா? இல்லை! மற்றவர்களுடைய கிலைமைக்கும் அவனுடைய கிலைமைக்கும் தழுவுதலோ, மோதுதலோ, ஏற்பட்டுத்திருவதால்! அவனுடையகிலை, அவனுடையே ஏற்படுகிறதா? அதையும், உறுதியாகக்கூறமுடியாதது! அவனுடையே ஏற்படுவதென்று அவன்அறியாமலேயேஏற்படுவதென்று அறிந்தும், அவனால் தவிர்க்கமுடியாமல் போவதென்று இதுவேயல்லாமல், பிறனால் ஏற்படுத்தப்படுவதென்று வேறொருவன் வேண்டுமென்றே ஏற்படுத்தவது மட்டுமா? இல்லை! பிறருடைய கிலைமையால், தானாக இவனுடைய கிலைமையால் உண்டு! ஆகிலைமற்றும், மனிதனைக் கெட்டவனாக்குவதற்கோசெல்லவனாக்குவதற்கோகாரணமாகிறது. அந்தகிலை மாற்றத்திற்கும் வேறுபல காரணங்கள் உன்ன!

கமலா, எலியைக்கண்டாலே பயப்படும்பாசாது! அப்பா அம்மாதவிரேற தெய்வமே வேண்டாமென்று இருப்பவன், குழம்புக்கு உப்பு எந்த அளவுபோடுவதென்பது முற்றுகொண்டு, குளிர்வந்த விட்டது கம்பளி எடுத்துப்போர்த்துக் கொள்ளுமோ என்பது வரையிலே, அன்னையைக்கேட்காமல், தானாக எதுவும் செய்யமாட்டான். தடுக்குத்தனமுடைய துரைச்சாணி, திருட்டுச்சபாவுமுடையதன் கம், வறட்டு அகங்காரம்படைத்த வனிதா, முட்டும்மக்காபோன்றத்தனையோ பெண்களுக்கு, அவ்வாறீட்டுத்தாய்மார் கன், கமலாவின் குண விசேஷத்தைத் தான் உதாரணமாகாட்டி உபதேசிப்பார்கள். "பெண்ணென்றால், அவளல்லவா பெண்! கமலாவின் காண்க்குழலொருமண்டலம்அந்தத்தண்ணீரைக் குடியுங்கள், புத்திலும், தாயார்போட்டகோட்டைத்தாண்டுகிறாள் அவள்" என்று கமலாவைப் புகழ்ந்தனர்பலர். அது பாவாடைக்காரியாகக் கமலா இருந்தபோது! சேலைக்கு உரியவளானால்! சேல்விழிக்காரியானால்! பிறகு? தாயார் கீறியகோடு தாண்டாதிருந்தகமலா, விட்டைத்தாண்டினால்! வேலையைத்தாண்டினால்! விபசாரியானால்! ஏன்? கிலைமாற்றம்! கமலாவின் கணவன், காவேரி, கண்ணை இமைகாப்பதுபோல அந்தக்கட்டழகியைக்காப்பாற்ற வேண்டுமென்றுதான் கண்கண் கட்டிக்கொண்டான். காவேரி வருமென்று கண்டானா? காரிகை விதவையானால்! இந்தகிலைமாற்றத்திற்குக் கமலா பொறுப்பாளியா? இல்லை! விதவை கிலைபெற்றான், கணவன் மாண்டதால். ஆனால் மாறுதல் அதுமட்டு

யில்லையே, விதவை விபசாரியானானே என்றுகூடக்கூடும், இதோஅவன்உரைக்கிறான்,கேட்கட்டோமே.

"அவர் காலமானபோதுஎனக்குவயது இருபது! அவருடைய தம்பியின்வயது... ..வயது கிட்டக்கட்டும். ஆண்களின்சேட்டைக்கு வயது குறுக்கிருந்ததான்! அவர், என்னைத்தாய்வீடுசெல்லவிடாமல் தடுத்தார். ஊரார் அவருடைய அன்பு குடும்பப்பொறுப்பை உணரும் தன்மை என்பதென்புத்தந்தனர். நான்குதந்தான் கொஞ்சம் மெழுகுதேன்! அவர்பாரதபாடத்தை அனுஷ்டிப்பார் என்று நான் கண்டேனா? குளிர்ந்தலை கிரியாமல் நான் இருந்தேன், அவரோபாயும் விழிகளைத்தடுக்காமல் இருந்துவிட்டார்! ஜாடைகாட்டலானார்,காணாதவன்போலிருந்தேன்! வற்புறுத்தலானார், தகாதென்று தடுத்தேன்! அவ்வளவுதானே என்னால் செய்யமுடியும்! வீராதிரீர்த்து, ஆயுதம் இழந்துவிட்டாலும்,எதிரியின்படைபலம் அதிகமாகிவிட்டாலும் சாணாகதி அடைகிறார்கள். நான் சாமான்யமான பெண். கூடுமான அளவுதடுத்தேன். வேறுஎன்ன செய்யமுடியும்! என்னமோ சொல்வார்களே, தபோபலத்தாலே சுட்டுச்சாம்பலாக்குவது, கல்லாகச் சமைத்துவிடுவது என்று, அதைப்போலச்செய்ய முடியுமா என்று! அவ்வளவு தபோபலம் இருந்தால், தாலையைக்காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கமாட்டேனா! அவருக்கு இரவு பத்து மணிக்குமேலே மார்வலி எடுக்கும், அண்ணிதான் 'வெக்கீர் ஒத்தடம்' தர வேண்டும்! வெக்கீர்ஒத்தடம் தரும்போது, அவர் வலிதாளாமல் என்னை அணைத்துக் கொள்வார்!! விலகினாலும் குற்றம், விலகாவிட்டாலோ, விபீர்தம் முற்றும்! இந்த வேதனை எனக்கு!

மென் வியுயத்தை என் தாயார்களா துக்கு எட்டவைத்தேன். அது தெரிந்து விட்டது அவருக்கு! அவ்வளவுதான், விட்டைவிட்டுத்தாத்தினார். தண்டனை தந்ததாகஅவர் கினைத்துக்கொண்டார், விடுதலைபெற்றதாக கினைத்துக்கொண்டாரன் வீடுவந்து சேர்ந்தேன். புதியவருந்தவந்த தென்று பக்கத்துவிட்டு பாலு எண்ணிக் கொண்டான்! அது என் குற்றமா? என் மனதைநான்கட்டுப்படுத்தமுடியும், அவன் மனதை என்னசெய்யமுடியும்? ஓயாமல் பாடுவான், உருக்கமாகப்பத்திப்பாசாங்களை, எந்தாயாருக்கு நான் ஒரோமகன், என்கதி இதுவாகவே, அவளுக்குப்பாப விமோசனத்திலே பற்று அதிகமாகி விட்டது. அம்மாவைப் பாலு பாசாத்தால் வென்றான், பார்வையாலும் பண்ணாலும் என் விதவைத்தனத்தைக் கொன்றான், பாலுவின் போர்முறைக்கும், என் கணவரின் தம்பி கையாண்ட முறைக்கும், எவ்வளவோ வித்யாசம், பாலிலே மோர்த்துவி தெளித்தான் பாலு. அவர், பால்

(11-ம் பக்கம் பார்க்க)

நீதிதேவன் மயக்கம்

(பரதன்)

[பூலோகத்திலே புதுக்கருத்துகள் பரவிவிட்டனவாம். பழையபுது முச்சிகளுக்கு நாம்கூறினமுடிவுகள், தீர்ப்புகள்தவறுஎன்று புகார்க்கிளம்பிவிட்டது. ஆகவே இனிப்பழைய தீர்ப்புகள்செல்லுபடியாகா என்று கூறிவிடுவார்கள் போலிருக்கிறது. இதை உத்தேசித்து, புனர்விசாரணைக்கோர்ட்டு நியமித்திருக்கிறேன், என்று ஆண்டவன் அறிவித்தார். நீதிதேவன், வழக்குமன்றத்தைக் கூட்டினார். முதல்புனர்விசாரணையாக, இராவணனின் வழக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. கம்பர், பழையகோர்ட்டு தீர்ப்பின் படி இராவணன் குற்றவாளிதான், இலங்கை அழிந்தது நியாயமே, இராவணன் இரக்கமற்ற அரக்கன், என்று நீதிதேவனிடம் சுமர்ப்பிக்கிறார். இராவணன் தன் வழக்கைத் தானே நடத்த இசைகிறான். கோர்ட்டிலே, நீதிதேவன் தலைமைதாங்குகிறார். கம்பர், ஓலைச்சுவடிகளுடன், தயாராக இருக்கிறார். சாட்சிகளாகசூர்ப்பனையும் கைகேயியும்ஆஜராகியுள்ளனர். இராவணன், எப்போதும்போலவே கெம்பிரமாக வருகிறான். வழக்கு ஆரம்பமாகிறது.]

நீதி: இலங்கைதீபனே! உன் கட்சியை எடுத்துக்கூற யாரையியித்திருக்கிறீர்?

இரா: என்னையேகம்பி ஏற்றேன் இப்பணியையும்! கம்பரே! உமது கவிதையிலே, கொஞ்சம் எடுத்துக்கொள்ள அனுமதியுங்கள்.

[கம்பர் புண்ணை புரிகிறார்]

நீதி: உமது கட்சியைகீரேஎடுத்துப்பேசப்போகிறீரா?

இரா: ஆமாம்! நான்போதும் அதற்கு என்று நம்புகிறேன்.

நீதி: வணக்கா முடியான் என்றோர் பெயர் உமக்குண்டா?

கம்: பெயர் என்ற கூறுகதைவிட, வசைமொழி என்பது பொருத்தம்.

இரா: பொருத்தம் பார்ப்பதானால், வணக்கா முடியான் என்ற ஒர்ப்பழிச் சொல் உண்டு என்று கூறலாம்.

நீதி: சொல்லின்கத்தக்குள் தழைய வேண்டாம். அவ்விதம் அழைக்கப்பட்டதண்டா?

இரா: ஆமாம்!

நீதி: ஏன்?

இரா: நான்கேட்கவேண்டிய கேள்வி அல்லவா அது!

கம்: எவருக்கும் வணக்கம் தில்லை, மதிப்பில்லை, அவ்வளவு மண்டைக்கர்வம்.....என்று பொருள்படும்.

இரா: பொருள்படும் என்ற இழுப்பானேன் கம்பரே! கீரோதன் சொல்லிவிடுமே, எனக்கு மண்டைக்கர்வம் என்று!

நீதி: எவரையும் வணக்காதாரணம்?

இரா: அவசியம் ஏற்படாததால்!

நீதி: தக்கசமாதானமா அது?

இரா: நான்மட்டுமா? எத்தனையோ மண்டலாதிபதிகள், வெற்றி வீரர்களாக இருக்கும் வரையிலே, வணக்கா முடியான் எரீசனாகத்தான் இருந்தனர்.

கம்: அவர்கள் உடத்த, தமது இன்பவல் விளின்தாளிலே வீழ்த்தண்டு, மஞ்சத்திலே.....

இரா: நமது கம்பருக்கு, அந்த ரசவன்னையிலே அபாரத்திறமை!

நீதி: மாலுமேர்ப்பேச்சு, காலவேலைக்கு உதவாதது.

இரா: பூலோகத்திலே எத்தனையோ மன்னாதிமன்னர்கள், வீராதிரீர்கள், மற்றொருவருக்கு வணக்காமல், வாழ்த்தனர், அதுபோலத்தான், எனும் வணக்கா முடியானவாழ்த்த வந்தோனா, அது என்வித்தின் இலட்சணம், வீணர்கள் அதையே என்னைப்பழிக்கவும் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

கம்: அந்த வாசகத்தைப்பற்றியவிவரத்தைவிட்டுவிடலாம் என்று என்னுகிறேன், ஏனெனில் வணக்கா முடியான் என்றபெயர் தரியோதனனுக்கும்உண்டு. ஆகவே இந்தச்சிலைறைக்குச் சித்தனையைச்செல்லிடவேண்டாம், முக்கியமான விஷயத்தைக் கவனிப்போம். ஐம்புலன்களை அடக்கி ஒடுக்கி, பாமனை வேண்டித் தவம்செய்தவந்த, முனிபுலகவர்களின் யாகயோகாதி காரியங்களை, இலங்காதிபன், கொடுத்தாசமாக்கி வந்தான். இப்

பெருங்குற்றத்தக்கு என்னபதில் கூறவான்?

இரா: தவம், சூரியமுறை, அதை என்னெல்லாச்சா முறைப்படி நான் சூதரிக்முடியாதது, யாகம் என்பது, ஜீவன்னைவதைத்தது, பொருளைப்பாழாக்கி, மக்களையெக்கும் சூரியதந்தியம் என்பது, என் இனத்தின் சித்தாந்தம். ஆகவே என் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட இடங்களிலே, சூரியப்பிரவேசித்தது, என் லோச்சாவினோதமான காரியத்தைச்செய்தது, அதன்மூலம் என் கட்டையை மீறினதால், என்யாகத்தை அழித்தேன்.

கம்: அதைத்தான் குற்றம்என்று கூறுகிறோம்.

இரா: அது எப்படிக்குற்றமாகும்? என் ஆட்சிக்குட்பட்ட இடத்திலே, என்மக்களுக்கு எது சரிஎன்று தீர்மானிக்கவும், அந்தமுறைக டப்பவர்களைத் தண்டிக்கவும்எனக்கு, அரச உரிமை உண்டு. அயோத்தியிலே தசாதன்செய்தஅனுகமே தயாகத்தையா அழித்தேன்? என்னுடைய விலிருத்த தண்டனாண்யத்திலே தவறி வேடத்திலே புருத்த என் தடைத்தரவமீறினவர்களை, யாக காரியங்களைச் செய்வாகாத என்று தடுத்தேன், மீறிச் செய்தனர், அழித்தேன். உம்கீராமன், அதேதவறையை ஒரு குத்திரன் செய்ததற்காக, அனுமைய இராஜ்யத்தில், அவன் அனுஷ்டித்த சூரியதர்மப்படி, தவம்செய்ததருமுறைக்குத்தவறா என்ற கூறிக் கொல்லவில்லையா? சூரியஇராமன் சூரியபூமியில் சூரியதர்மத்தைக்காப்பாற்றாசாரியத்தவசியைக்கொள்ளுங்கள்! அவன் உரிமைஎது என்றான். என்சாட்டிலே என் உரிமையை என் கிழைவேற்றவது, தவருமா?

கம்: அதுகூடக்கிடக்கட்டும். கீரோதன்மெனும்ஒருபொருளினாரக்கன். ஆகவே தான்உன்னை இராமர் கொன்று, இலங்கையை அழித்தார். இராகம் உயர்த்தப்பணி அதைஇழந்தவர்களைத் தண்டிப்பது, தேவப்பிரதியானகாரியம், சிபாயம், தர்மம்; அவன்யம்!

நீதி: (கம்பரைப்பார்த்து) இராகமின்றி இராவணன் கட்டைகொண்டவைகளைவிவரமாகக்கூறும்.....

கம்: ஆஹா! தடையின்றி இராவணன் மகாபண்டிதன், வல்லமையில்கவன், தவசியுக்கட, சாமவேதம் பாடினவன்! செளர்யத்தில் கிசார்பவன். எல்லாம் இருத்தது. அவனிடம், இராகம் என்றஒரு பொருள்தான் இல்லை. இராகமின்றி இராவணன் செய்த பலகொடுகு செயல்களை என்விவரமாகக்கூறுகிறேன், கேளுங்கள்.

இரா: கம்பரே! கிராமம் என் தங்களுக்கு இராகம் என்றஒருபொருள் இல்லாததற்கு எப்பத குற்றச்சாட்டு.

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)

நீதிதேவன் மயக்கம்

3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அதற்கு ஆதாரமாகி ஏன் அலுத்துப் போகவேண்டும்? நானே கூறுகிறேன், கேளுங்கள். பூங்கொடி துவள்துவள போலானால், அந்தப்பொன் அயிர்மேனியான், சீதா நாக்கிறைஎடுத்தபோது! நான் இரக்கங்காட்டவில்லை!

அலறினான், நான் அரக்கன் என்று அறிந்ததும், நான் இரக்கங்காட்டவில்லை! சபித்துவிடுவேன் என்றான். புன்னகை புரிந்தேன்! அழுதான், சிரித்தேன்! பிராணபதே! என்று கவினான், எதற்கும் நான் இரக்கங்காட்டவில்லை!

அடேதுஷ்டா! அரிபாரதாமனின் அவதாரமா இராமன். அவனுடைய தர்மபத்தியையா இந்தக்கோலம் செய்கிறாய் என்று வயோதிகசடாயு வாய்விட்டு அலறினான். சீதை உயிர்சோர, உடல்சோர, விழியில் கீர்வழிய, கூத்தலசிய, ஆடை நெகிழ, அலங்கோலமாக இருக்கக்கண்டு போடாபோ! என்றேன். போரிடத்துணர்ந்தான், போர்க்கிணை அந்தப்புள்ளின் உயிரை! இரக்கம் காட்டினேனா? இல்லை!

அரசினங்குமரி சீதையை அசோகவனத்திலே சிறைவைத்தேன். ராஜபோகத்தில் இருக்கவேண்டிய அந்தாமணியை, காவலில்வைத்தேன். சேடியர் புடைசூழ நந்தவனத்திலே ஆடிப்பாடி இருக்கவேண்டிய அழகியை, அரக்கமாதர் உருட்டியிரட்டி, அவன் அஞ்சும்படியான கிலையிலேவைத்தேன். அந்த அழகியின் கண்கள் குளமாயின! நான் இரக்கங்காட்டினேனா? இல்லை! இரக்கம் காட்டவில்லை! தேகம் துரும்பாக இளைத்துவிடுகிறது, தேவகாலனே! என்று என்னிடம் கூறினர். கோதாக்கூத்தல்! பேசாவாய்! வற்றாத ஊற்றெனக்கண்கள்! வைதேவிரி, விசாரமே உருவெடுத்தது போலிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

பழம், பால், மது, மாமிசம், மலர், எதையும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டான் ஜானகி, என்று தெரிவித்தார்கள்! சரி! புத்திகூறு! யாட்டு! கொன்றுபோடுவேன் என்று சொல்! பிடிவாதம்கூடாது என்று தெரிவி! தேவர்க்கும் மூவர்க்கும் அஞ்சாத இலங்காதிபதி, ஒருதையலின் கண்ணிருக்கு அஞ்சமாட்டான் என்று சொல்!—என்றுதான் என்னிடம் சேதி சொன்னவர்களுக்குச் சொல்லி அனுப்பினேன்! இரக்கங்காட்டவில்லை!

கொலுமண்டபத்திலே, கொட்டி அளந்தான் விபீஷணன்! தம்பி! உனக்குத்தாசர் புத்தித்தலக்கேறி விட்டதா! என்று கூறி உட்காரவைத்தேன். இரக்கங்காட்டவில்லை!

போதுமா? இன்னம் ஏதாவதும் கூறட்டுமா, சாமுற்ற நெஞ்சின் நான் என்ப

தற்கான ஆதாரங்கள்! இதேது, அரக்கன் முரடன் மட்டுமில்லை, முட்டாளாகவும்கூட இருக்கிறான், எதிர்க்கட்சி காரன் கூறுவதைவிட, ஆணித்தரமாகக் குற்றப்பட்டியைத் திட்டமாகக் கூறுகிறேன், என்று யோசிக்கிறீர்களா?

இன்னமும் கொஞ்சம் செந்தேன் ஊற்றுகிறேன் உங்கள் சிந்தனைக்கு!

கனத்திலே, என் தம்பி மாண்டான்! கதறினர் மக்கள்! என் மகன் மாண்டான், மண்டோதரி மாடித்து அழுதான்! என் மக்களின் பிணம், மலைமலையாகக் குவிந்தன, எங்கும் இரத்தம்! எங்கும் பிணம்! காசம் காத்தனமாடிற்று! அயோத்தியான் வயி அழிவு, ஆழிசூழ இலங்கையில் இடம் பிடித்துக் கொண்டது. காணமும் கட்டளையும், வவலரின் பணிவான பேச்சும் காவலரின் செம்பிரமூலக்கமும், எந்த இலங்கையிலே, சித்த நாடமாக இருந்ததோ, அங்கு குடலறுத்தோர்க்குக் குரல், காயிழந்தோர் கதறல், பெண்டிரின் பெருங்குரல், பிணங்களைக் கொத்தவந்த பெரும் பறவைகளின் சிறகொலி, இவை கிரம்பின! நான் இரக்கம் காட்டினேனா? அதுதான் இல்லை!

[இராவணன், படபடவென்று பேசினவன், கொஞ்சம் களைத்து உட்கார்ந்தான். கோர்ட்டாரின் உத்தரவின் பேரில் அவனுக்கு ஒரு ஜோப்பையிலே சோமராம் தருகிறார்கள்! இராவணன் புன்னகையுடன் மறந்து விடுகிறான்.]

"என் அரசு உலர்ந்து, அதுதெரிந்து என் உற்சாகம் உலர்ந்தபோது, இது போல் 'ராம்' நான் பருகிவிட்டேன்! பழி வாங்குதல் எனும் பானத்தையே விரும்பினேன்! இரக்கம் என்ற ஒரு பொருள் இல்லை, அரக்கன்! கம்போ! அதுதானே, உமது கவிதாநடையிலே உன்ன, வாசகம், என் மீதுள்ள குற்றச்சாட்டு! இராவணன், என் அழிக்கப்பட்டான்? அவன், இரக்கம் என்ற ஒரு பொருள் இல்லா அரக்கனை படியால் மிகச் சருக்கமாக முடித்துவிடுகிறீர், கவிபே!

நான், என் மீது குற்றம்சாட்டுபவருக்கு, கிராமம் அதிகம் கூடாது என்பதற்காகத் தான், எந்தெந்தச் சமயத்திலே, நான் இரக்கமின்றி நடந்து கொண்டேன் என்ற விஷயங்களைக் கூறினேன்.

கம்: எங்கனால் கூடுமுடியாது; அவ்வளவு தெளிவாகக்கூற!

இரா: இதைவிடத் தெளிவாக இருக்கும், இனி என்னுடைய பதில்,

நீதி: பலசமயங்களில், இரக்கமின்றி நடந்து கொண்டதை, விவரமாக எடுத்துக் கூறியபிறகு, பதில் என்ன இருக்கிறது தெரிவிக்க?

இரா: பதில், ஏராளமாக இருக்கிறது. அநீதியுடன் நடந்தாகவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கும் வழக்குமன்றங்களைக் கூட

கீதியின்பக்கம் இழுக்கக்கூடிய அளவு, பதில் உண்டு, கேளுங்கள். இரக்கங்காட்டவில்லை நான்? யாரிடம்? ஒரு பெண் பாலிடம்! அழுதகண்ணுடன் அசோகவனத்திலே கிடந்த அபலைபிடம்! என்? அரக்கனல்லவா நான்! இரக்கம் என்ற ஒரு பொருள் தானே கிடையாது, கம்பர் கூறியதுபோல, கம்பர் கூறுவதானாலும் சரியே, தாங்கள் கூறினாலும் சரியே, இரக்கம் என்றால் என்ன? இலட்சணம் கூற முடியுமா? இன்னவிதமான கிலைமைக்குத் தான் இரக்கம் என்று பெயர் என்று திட்டமாகக் கூற முடியுமா?

கம்: இலங்காதிபதி, வழக்கு மன்றத்திலே நிற்கிறார், பள்ளிக்கூடத்திலே அல்ல!

இரா: கீதியின் கூடத்திலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறேன், ஆகவேதான் என் மீது சாட்டப்பட்ட குற்றத்தின் தன்மையை, குற்றம் சாட்டுபவர்கள் முதலில் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். உங்களுக்குத் தண்டிக்கப்பட்டதான் தெரியுமா? விளக்கவும் தெரியவேண்டுமே! கூறுங்கள் இரக்கம் என்றால் என்ன? எது இரக்கம்? உங்களைக் கேட்கிறேன்? உங்களை! உங்களை! என் ஊழையாகிவிட்டார்கள்? இரக்கம் என்றால் என்ன பொருள்?

நீதி: இரக்கம் என்றால், பிறருடைய கிலைமைகண்டு, வேதனையைக் கண்டு, பரிதாபப்படுவது, மனம் இளகுவது, இனி அவர்களுக்கு இதம் செய்வது.....

கம்: இதம் செய்யாவிட்டாலும் போகிறது, இன்னல் செய்யாமலாவது இருப்பது.

இரா: அதாவது, தன்னால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யமுடியும் என்ற ஆதிக்கம் இருக்கவேண்டும். அந்த ஆதிக்கத்தைக் கண்டு அஞ்சுவவன் ஒருவன் இருக்கிறான், அவனால் ஆதிக்கக்காரனை எதிர்க்கவோ, தடுக்கவோ முடியாது, அந்த நிலையிலே அவன் இருக்கும் பரிதாபகரமான, உதவியற்ற கிலைமையைக் கண்டுமனம் உருகுவது, அவனுக்குக்கேடு ஏதும் செய்யாதிருப்பது. கூடுமானால், அவனுக்குள்ள கஷ்டத்தைப் போக்குவது; இதுதானே இரக்கம்.

கம்: மகாபண்டிதன் லவா! அருமை யான வியாயாணம் செய்து விட்டாய் இரக்கம் என்ற தத்துவத்திற்கு!

இரா: தாகவியாயால் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது ஒரு புள்ளிமான்! அடவியிலே கீர்தேடி அலைகிறது! அந்த கோத்திலே சிறுத்தவனொன்றுமான் கண்டு விடுகிறது, மான் மிரங்கிறது, சிறுத்தை அதன் கிலைகண்டு, மனம் இளகி, பாபம், இந்தமானைக் கொல்லலாகாது என்று தீர்மானித்து, இரக்கப்பட்டு, மானை அருகாமையிலுள்ள கீரிலையுத்துக்கு அழைத்

(9-ம் பக்கம் பார்க்க)

"இப்படியும் உண்டா?"

இதுபோது நடைபெற இருக்கும் தேர்தல்களில் "திராவிடர் கழகம்" கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்று பெரியார் வகுத்திட்டத்தைக்கண்டு, "இப்படியும் உண்டா? ஒரு அரசியலாட்சி, தேர்தல்களிலே ஈடுபடாமலும் இருக்கலாமா? அரசியல் அறிவுக்கு இது அறிகுறியாகுமா?" என்று பேசும் அன்பர்களுக்கு, [ஏதாவது பேசியாகவேண்டும் என்பதற்காக இதை யும் பெரியார் மீது தாக்குதல் நடத்த உபயோகிக்கும் ஆசாயிக்கு அல்ல,] சிற் சிலசமயங்களில், அரசியலாட்சிகள் இது போல் தேர்தலைப் "பகிஷ்கரிப்பது" முறைதான், வழக்கத்தில் உள்ளதுதான் என்பதை விளக்கினோம். எடுத்துக்காட்டாகக், கிரீஸ் நாட்டுத் தேர்தலிலே, அந்த நாட்டுலுபரங்கட்சிகலந்து கொள்வதில்லை என்ற தீர்மானித்ததை வெளியிட்டோம். இதோமற்றும் சில எடுத்துக்காட்டுகள்.

யூகோஸ்லோவியாவிலே, தேர்தல் நடத்தச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. நவம்பர் 11-ந்தேதி தேர்தல். சர்க்காரை நடத்தவரும் கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் அரசியலாட்சி, இந்தத்தேர்தலில் ஈடுபடாது போவதில்லை என்ற தெரிவித்துவிட்டது. இப்போது ஏற்பாடாகியுள்ள தேர்தல்முறை, சர்சமமான கிலையுடன் போட்டியிடுவதற்குத் திட்டமாக இருக்கிறதென்றும், தேர்தல் சரியான முறையிலே நடந்தது, அதிலே எதிர்க்கட்சியும் போட்டியிட்டது, தேர்தலிலே நாமங்கள் எதிர்க்கட்சியைத் தோற்கடித்து வெற்றிபெற்றோம் என்று இன்று சர்க்காரை நடத்தும் கட்சியார் கூறிக்கொள்ள முடியாதபடி செய்யவும், தேர்தலுக்காக வகுக்கப்பட்டிருக்கிற முறை சரியானது என்று தாங்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்பதைத் தெரிவிக்கவும், சர்க்காரின் முறையைக் கண்டிப்பதற்கு அறிகுறியாகவுமே, யூகோஸ்லோவியாவில் நவம்பரில் நடைபெற இருக்கும் தேர்தலிலே கலந்து கொள்ளப்போவதில்லை என்று, அந்நாட்டு அரசியலாட்சி ஒன்று அறிவிக்கிறது.

போரிச்சுகலில் தேர்தல்; அடுத்தமாதம். இப்போது கிரீவாகத்திலிருப்பது டாக்டர் சலாசகட்சி. தேர்தலை இப்போது நடத்தக்கூடாது, ஆறுமாதகாலத்தக்கு ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்பது எதிர்க்கட்சியின்வாதம். இதற்குச் சர்க்காரை நடத்தும் கட்சி, ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால், தேர்தலிலே கலந்து கொள்ளப்போவதில்லை என்று, எதிர்க்கட்சி தெரிவித்து விட்டது.

பல்கேரியாவில் தேர்தல், நவம்பர் 13-நாள். இந்தத்தேர்தலில் கலந்து கொள்ளப்போவதில்லை என்று, எதிர்க்கட்சிகள் தெரிவித்துவிட்டன. தேர்தலிலே கலந்து கொள்ளவேண்டாமென்று ஒட்டர்களைக்

கேட்டுக்கொள்வதாகப் பிரகடனம் வெளியிட்டிருக்கின்றன. உழவர்கட்சியின் சார்பில்; நியோலாபாட்காவ் என்பவரும், ஐய் சமுதாய ஐயாயக்கட்சியின் சார்பில் கான்ட்ஸ் லுசால் என்பவரும், சுயேச்சைக்கட்சியின் சார்பில், பாட்கோஸ்டோயிலுனா என்பவரும், தேர்தல் களைப் பகிஷ்கரிக்கும்படி, அறிக்கை விட்டுக் கொள்ள.

ஆக, கிரீஸ், யூகோஸ்லோவியா, போரிச்சுகல், பல்கேரியா, எனும் நாடுகளில், கண்டனமுறையாகத், தேர்தல்களைப் பகிஷ்கரிப்பது, அரசியலாட்சிகளுக்குத் திட்டமாக, கிலைமையை உத்தேசித்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திராவிடர் கழகம், சர்க்கார், கட்சியிலுய்யமாக நடந்துகொண்ட முறையினால் அதிர்ப்பி கொண்டிருப்பதைக்காட்டவும், கண்டிக்கவும், பார்ப்பனாலாதாருக்குத் தனித்தொகுதி தரப்பட்டாலன்றித், தேர்தலிலே கலந்துகொள்வதில்பயனில்லை, கலந்துகொள்ளக்கூடாது என்று கட்சிபலமுறை விளக்கியும், சர். ஆர். கே. சண்முகம் அவர்களை நடத்தினித்தொகுதி பெறாமல் தேர்தலிலே கிழக்கக்கூடாது என்ற தெரிவித்திருக்கும், அந்தத்தனித்தொகுதி தருகிறவிஷயமாகக் கொஞ்சமும் ஆத்திரமூட்டாத சர்க்காரின் போக்கைக் கண்டிப்பதற்காகவும், இப்போது திராவிடர் கழகம் தேர்தலிலே கலந்துகொள்ளக்கூடாது என்று தீர்மானிக்கிறது. இப்படியும் உண்டா என்பவர்கள், இப்படியும் உண்டு என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

அறிவிப்பு

"தொழிலாளர் மீத்திரன்"

உள்ளாட்டில் நடைபெற்ற தேர்தலை முன்னிட்டு மது 'மீத்திரன்' தாமதித்து வெளிவருவதற்கு வருத்தமேற்போகும். 3-11-45 முதல் தவறாமல் வெளிவருமென்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

மாணேஜர்,

தொழிலாளர் மீத்திரன்,

பாண்டிச்சேரி.

"வறுமையின் கோழை"

8-11-45 சனிக்கிழமை இரவு 9-30 மணிக்கு திராவிடர் கழக சித்திகாச பொன்மலை "இண்டியன் இன்டிஸ்ட்ரி" கொட்டகையில் தோழர் தேவியர் அழகிரி ராமி அவர்கள் தலைமையில் "வறுமையின் கோழை" எனும் தலைமுறைக்குத் தோட்டம் நடைபெறும்.

விளம்பரம்

கஞ்சி டி. மு. கோர்ட்

O. S. 482/45. I. A. 870/45.

கஞ்சி சக்ஸிபரானயம் கோவிந்தசெட்டித்தெருவு, கர்ப்பகபிண்டியார்போலித் தேவந்தான Executive trustee குப்புசெட்டி குமாரர் M. அக்கைய செட்டியார் 1, வகையரு 1-5, வாதிசன்

ஷெதெருவின் தேசாய் கு. அக்கைய செட்டியார் 1, வகையரு பிரதிவாதிசன்

ஷெ சக்ஸிபரானயம் கோவிந்தசெட்டித்தெருவாருக்கு,

ஷெ செம்பரில் தாவரவியல் கண்டிப்பகப்பிண்டியார்போலித் தேவந்தானத்தக்கு தர்மத்தாக்காளாக இருக்க ஷெ 1-5, வாதிசன் தக்காளாகவும் ஷெ தெருவார் மொத்தப்பேர்களுக்குப் பிரதி சித்தியாகவும் வாதிசன் 1-5, பட்டம்தாவாசெய்ய உத்தரவாக இக்கோர்ட்டில் ஷெ வாதிசன் மனு செய்து கொண்டிருக்கிறபடியால், ஆட்சேபமையுள்ளவர்கள் 29-10-1945ல் இக்கோர்ட்டில் வந்து ஆட்சேபிக்கலாம்.

T. V. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார், (13-10-45) வக்கீல்.

கஞ்சி டி. மு. கோர்ட்

E. A. No. 85 of 1945 } in O. S.
E. P. No. 31 of 1945 } No. 547
of 1941.

T. S. R. கண்ணசாமி நாயுடு வகையாரா—வாதிசன்.

C. V. துரைசாமி நாயுடு (Died) வகையாரா—பிரதிவாதிசன்.

ஷெ செம்பர் டிசம்பர் தாவா சொத்துக் களை வலம்போடவும் வலத்திலவாதிசனே வலம்போடவும் அனுமதி கொடுக்கவும் உத்தரவாக வாதிசன் மனுக்கொடுத்தஷெ மனுக்கள் டேரில் கோர்ட்டில் வாதிசா 31-10-45ல் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் பிரதிவாதிசன் ஆகையிருந்தால் அன்றதின் கோர்ட்டில் ஆஜராகித் தெரிவித்துக்கொள்ளவும். நவம்பர் 1-ல் Exparte ஆசத்தீர்மானிக்கப்படுமென்பதை அறிவவும்.

K. R. வில்வநாத அய்யர், (19-10-45) வாதி வக்கீல்.

கிலக்கோட்டை

14-10-45ல் கிலக்கோட்டையில் திராவிடர் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. தலைவர்: குரியன், செயலாளர்: ராஜாந்னம் பொருளாளர்: கோவிலிணை, மற்றும் எட்டுப்பேர் செயற்குழுவினராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

திராவிட நாடு

கஞ்சி 28-10-45 குடியிரு

வீரம் வீணுகிறது!

ஐரோப்பாவிலே வெள்ளையர்! ஆசியாவிலே கருப்பர்! மற்றுள் பகுதி மஞ்சள்! இவ்வையக 'கிற்பேத' மூன்றுவர்கள் உன்னர். இதிலே வெள்ளையர்களைப்படைத்தவர்களுக்கு, 'கருப்பர்' என்றால், கேவலமாகப்படுகிறார்கள்; கருப்பர், கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள், இழிவாகாடத்தப்படுகிறார்கள், காண்டப்படுகிறார்கள், கசக்கப்படுகிறார்கள், ஆசியாவை ஐரோப்பாசாண்டுகிறது, அடக்கி ஆண்டுகிறது என்பதன் பொருள் இதுதான். இந்தியாவைப் பிரிட்டன் அடக்கி ஆண்டதும், கிழக்கிந்திய கம்பென்கள் என்றொரு பாகைப்படுத்தும், மலாய், ஜா哇, இந்தோ-சீனா, பர்மா முதலிய நாடுகள், ஐரோப்பிய வல்லாசுகளிடம் சிக்கிக்கிடப்பதும், கருப்பரை, வெள்ளையர் தாழ்வாக்கருதி இருப்பதனால்தான்! — என்று கூறப்படுகிறது. ஆசியாவைவிட்டு வெளிவறு! என்று கூறுவதற்கு இதுவே காரணம் என்று பேசப்படுகிறது.

இந்தியாவைவிட்டு, வெள்ளையனே! வெளியே போ!! என்று கூறுவதும், இந்தியாவைவிட்டுமென்ன, ஆசியாவைவிட்டே வெளியே போ! என்று சொல்லுவதும், வீரமுழக்கமாகக் கருதப்படுகிறது, கூறுபவர்கள்! அதைவிட அதிக வீரத்தையான பேச்சாக இருக்கிறது கேட்பவர், காதுக்கு. கலெக்டர் துரையாடைய முகத்திலே [குடும்பத்தொல்லியால்] கொஞ்சம் கலையாணப்பட்டாலும், பீதி கொள்பவர்கள் உண்டு! அப்படிப்பட்டவர்கள், "என்னய்யா அக்ரம்! எவ்வளவு துணிச்சல்! வெள்ளைக்காரனே வெளியே போ! என்று கூறுகிறார்களே! இதனால் என்னகேடு சேரிடுமோ, என்று பயப்படுவர். அப்படிப்பட்ட பலருடைய பெயர், ஜங்குல்கட்சிப் பட்டியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுவிட்டது, திராவிடர் கழகமென்ற புதுப்பெயரும், புதுஜீவனும், சேலத்திலே எம் பெற்றதும்.

வெள்ளைக்காரனே வெளியே போ! — என்று கூறுபவர் யார்? யாரைப்பார்த்துக்கூறப்படுகிறது? எங்கூறப்படுகிறது? என்று யோசித்தால், இந்த முழக்கம், ஏதோ பெரியதோர் ஆபத்தைத் தழுவுவதாய் தபாரசு இருக்கும் அசகாய குரல்களின் முழக்கமென்றும் எண்ணமேற்படாது, ஆழிக்கும் பிரிட்டனின் அபரிமிதமான கோபத்தைக்கிண்பி, அணுக்குண்டு செய்யும் அறிவைவிட அதிக ஆபத்தைத் தாக்கடிய பேச்சாகுமே இது என்ற அச்சமும் உண்டாகாது.

வெள்ளையருக்குச், சொந்த நாடுகள் உன்ன! அந்தந்த நாடுகளிலே, ஜனத்தொகை வளர்த்துபோய், குடியிருக்க இடமின்றி இங்கே வந்தவர்களால், இங்கே சீர்தரமாக வாசம்செய்யவந்த வர்களுமல்ல. அப்படி ஏதேனும் ஒன்றிரு வெள்ளையர் நாடுகளிலே இடங்கெருக்கடி இருக்குமானால், ஜனத்தொகை போதுமானபடி இல்லாத வேறுபல நாடுகள் உன்ன. 40-கோடி என்றும் 45-கோடி என்றும், கணக்கிடும் நிலையிலே உள்ள நாடுகளிலே, அவர்கள் வாத்தேவையிலே, ஆகவே, வெள்ளையரை இருக்க இடமின்றித்திட்டாவிட வேண்டுமென்றால், வெள்ளையனே வெளியே போ! என்று கூறுவது. சொந்த நாடுகள் உன்ன, வந்த இடங்களிலே வாழ்ந்தாலும் போதும், இனித்தாய்நாடு செல்க! என்றே பொருள்! இத்தற்கு வெள்ளைக்காரன் கோபிக்கமுடியுமா? கோபித்தால், அறிவு உலகம் கைகொட்டி நகைக்கும்!

வேண்டாதவிருந்தாளிக்கு, வேளைக்கு வேளை, இரயில் புறப்படும் நேரத்தை விட்டுக்காள் நினைவூட்டுவார்! கிடைத்த இடத்தைவிட மனமில்லாத விருந்தாளியோ, இராசுகாலம் குளிக்காலம், எமகண்டம் பார்ப்பதாசச்சொல்வார், தலைவலியும் காய்ச்சல் குறியும் காணப்படுகிறது என்பார், எவ்வளவு அதிகாட்சுக்குத் தங்கலாம், என்று தந்திரமான திட்டத்தைத் தயாரித்தபடி இருப்பாரோ தவிர், போகமுடியாது! என்றும் சொல்ல முடியாது, அண்டை அடல்விடுகளுக்குச் சென்று, "அக்ரம்த்தைக்கேளுங்களய்யா, என்னை விட்டைவிட்டு வெளியே போ!" என்று சொல்கிறார்கள், என்று கூறவும் மாட்டான், கூறினாலும், "அட்சொரணை செட்டவனே! வந்தஇடத்தைச் சொந்தமென்று எண்ணிடுவது" என்று இடித்துத்தாண்டுவார்கள். இந்தநிலையிலே, விட்டுக்குடையவன் வெளியேபோகப்போகச் சொல்வது, வீரமட்டுமேசெய்யக்கூடிய தீரமானகாரியமென்றுபொருள்? விழிப்புடன் உன்ன எவரும் செய்யக்கூடியது. வெள்ளையனே! வெளியே போ! என்பதன் கிலையும் இதுபோன்றதே!

ஒருகாலம் இருந்தது உலகிலே! ஆகிக்கக்காரர்கள், தங்களுடைய சக்தியையே சாத்திரமர்க்கக்கொண்டிருந்தது — அதைவெளிப்படையாகக், கெர்வத்துடன் கூறியதன்மூலம், வலியோர்க்கமுருளியோகாஅடக்குவது என்று வலியோர் கூறிவந்ததுடன், எளிதோர் 'ஆமாம்' போட்டகாலம், இப்போது வலியோர்களியோகாஅடக்காமலில்லை. ஆனால் அடக்குவது சியாயம் என்று பேசக்கூசுவர், பேசினால் பதைதும் அதை ஏற்கமறுப்பான், இந்நிலையிலே, வெள்ளையர் வேறுநாடுகளிலே கொண்டுள்ள ஆதிக்கத்துக்கு, ஏதாவது சாக்குக்கூறாமையொழியச், சக்திஇருக்கிறது ஆகையால் உங்களை அடக்கி ஆள்கிறேன் என்று கூறமுடியாது. இன்று

உலகப்போது நீதிகளில் ஒன்றாக, ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டை ஆள்வதென்பது எந்தவகையிலும் சியாயமல்ல என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது. ஆனால் குடியாட்வரும்சேடுபற்றி அழகாகப்பாடும் நடுசாமப்போதகரிலே பலர், குடிக்காமல் பாடினாலும்கூட குணம்கெடும் என்று எண்ணிக்கொண்டு, வாடைவீசப் பாடுவதுபோல், பிறநாடுகளையும் பிடித்துவைத்துக்கொண்டு சுதந்திரம் சகலநாடுகளுக்கும் பிறப்புரிமை என்றும் வல்லாசுகள் பேசுகின்றன. ஆனால் ஒருமாதத்தில், அலெக்சாண்டர் தமது ஆயுதத்தைக்காட்டினார், அட்வியோ, சூழ்நிலை, உன்குமுறல் முதலியனவற்றைக்காட்டுகிறார். எனவே வெள்ளையனே வெளியே போ, என்று கூறினால் 'என்னையா போச்சொல்கிறாய்? எப்படி கீ அவ்விதம் சொல்லலாம்' என்று கேட்க முடியாது. "அவர்கள் சொல்லத்தான் செய்வார்கள். நாடு அவர்களுடையது. நாமோ வெளியார். நமக்கென்றுள்ள இடத்திலே போகத்தான் வேண்டும்" என்றுதான் அறிவு அடல்விடுகளுக்குக்கூறும், ஆதிக்க ஆசையோ, இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு, ஏதாவது சாக்குப்போக்குச் செய்துபார் என்று தாண்டும்.

"ரோம் காட்டவரே! பிரிட்டனைவிட்டு வெளியேபோங்கள்!" என்று பிரிட்டன் சொல்லவில்லையா? சொந்தநாட்டின்சுதந்திரத்துக்காகமட்டுமில்லையே, நார்ட்வேட்டின் சுதந்திரத்துக்காக எஜியுடன் போரிட்டதும், போலந்தின் சுதந்திரத்துக்காக ஜெர்மனியை எதிர்த்ததும், நம்காட்களிலேகண்டோமே! சர்வாதிகாரம்செலுத்தி ஆண்டவாட்சியை நிறுவிய ஹிட்லர்கூட, மற்றநாடுகளைப்பிடித்தபோது, என்னக்கு வல்லமை இருக்கிறது பிடித்தேன், இதிலே நீதிரியாயம் பேசாதீர்கள் என்று வெளிப்படையாகப்பேசக்கூசினான். ஆகவேதான் ஐரோப்பியநாடுகளுக்குப் பொதுஉடைமைத்துவம்எனும் போர்ப்பத்துவா இருக்கிறது, அந்த ஆபத்திலிருந்து அந்தநாடுகளைக்காப்பாற்றவே நான் அவைகளைப்பிடித்தேன் என்று பேசவேண்டி கேரிட்டது. முன்னாளில் வெற்றிவீரன், திக்கு விஜயம்செய்யும் தீரன்என்று பேசப்பட்டது. இன்று, இராட்சன், தர்மகர்த்தா, என்று கூறப்படுகிறது. எகிப்தும் — பிரிட்டனும், தோழர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதே எமது போராவல் என்று பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாட்சி பேசக்கேட்கிறோம். வெளியேபோ என்றால், முடியாது என்று வெள்ளையர் கூறமாட்டார்கள் என்பதுமட்டுமல்ல, போகிறோம் — போய் விடுகிறோம் — போகத்தானே போகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள்; இதற்கு ஒரு சிப்த் தீர்மானம், 'உங்களுக்குள் ஒற்றுமை ஏற்பட்டுவிட்டதும் போய்விடுகிறோம்' என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் போக வேண்டியவர்கள் என்பதிலேயோ, போகச்சொல்லும் உரிமை நமக்கு உண்டு என்பதிலேயோ, சந்தேகம் எவருக்கும் கிடையாது.

யாது. நமது சஞ்சலமெல்லாம், "போ" என்ற சொல் கேட்டுப்போய்விடுவார்களா என்பதும், அதைத்தேர்தல் முழக்கமாகக் கொண்டுவதால் எற்படுமோ என்பதும் தான்!

"இன்று இதுகூறும் இவர்கள், அன்று நான்கள் வெள்ளையனே வெளியேபோ! என்று கூறினபோது, எதிர்த்தார்கள்!" என்று கேட்கத்தோன்றும், தேசியமும் கோபமும் கலந்த பருகிதும் தோழர்களால், அந்தப்போக்குக்குக்காரணம் இல்லாமற்போகவில்லை! அந்தச்சமயம், ஒரு புறம் எஜியும் மற்றொரு புறம் ஜப்பானியரும் நம்மை மீட்டடிவந்தனர். ஆயுதபல மற்றதாலே பலநாடுகள் பிடிப்பட்டன! இந்தியபூபாகமோ, மிகக் ஆபத்துக்குள்ளாக இருந்தது, அந்த நேரத்திலே, வெள்ளையனே! வெளியேபோ, என்று கூறுவது, ஆபத்தையும் அறிவையும், அணைத்துக் கொண்டவரும், என்ற காரணத்தால் காட்டுப்பற்றுக்காக வேண்டி கல்லறிவுடன் கிலைமையை ஆராய்ந்ததக்கது செய்யும் பண்பை விட்டுவிட மறுத்ததும், இது சமயம் கொள்ளவேண்டிய போக்குவேறு; வெள்ளையனே! வெளியேபோ என்று கூறலாகாது என்று சொன்னோம். அதன் பொருள், வெள்ளைக்காரன் வெளியே போகக்கூடாது என்பதல்ல.

இன்று, இத்தனைத்தேர்தல் திருமந்திரமாகக் காக்காள் கட்சியார் கொண்டுள்ளனர். ஒட்டுவேட்டைக்கு இது ஏற்ற பாட்டாக அமையலாம், ஆனால் காரியசித்திக்கு, வழிவோறு.

"1935ம் வருஷத்துச் சட்டத்தை உடைத்தெறியப் போகிறோம்" என்று முழக்கம் செய்த வீரர்கள், ஒட்டுவேட்டைக்குப்பிறகு, "ஆளுக்கொரு தண்டு அகப்பட்டதா தம்பி!" என்ற அனலோர்தான் திருப்திப்பட்டார்கள் யொழிய, தேர்தல் முழக்கத்தை மறந்தே போனார்கள். அதிலும், தமிழ்நாட்டு மந்திரிமார்களைக் வந்தமகாலுபாவர்களோ, மன்னப்பிரான் சர்க்காருக்குச், சொன்னபடி ஆடும் பிள்ளைகளானார்கள். "ஆகஸ்டு இயக்கத்திலே தமிழ்நாட்டு மந்திரிமார்கள் ஒருவராவது சிறைபுக வில்லை என்பதற்காக நான் வெட்கப்படுகிறேன்" என்று தோழர் முத்தாராமலிங்கத்தேவர், சென்னை கோசலேமண்டபத்திலே கூறினார்; வெட்கத்தைவிட அவருக்குத் தக்கம் அதிகம் இருந்திருக்கும் என்ற கருதுகிறோம், இந்த இலட்சணத்திலே, இன்றையத் தேர்தலிலே, வெள்ளையனே வெளியேபோ! என்று வீரமாகப் பேசுவதுமட்டும், என்ன காரியத்துக்குப் பிறகுபயன்படப் போகிறது — ஒட்டுக்குத்தவிர!

எனவேதான் நாம், வெள்ளையனே வெளியேபோ! என்ற முழக்கம், வீரம்மட்டுமே உச்சரிக்கக் கூடியது என்றும் கருதுவில்லை, அந்த முழக்கத்தைத் தேர்தலுக்குப்பிறகுக் காக்காசார் கருத்திலே

கொள்வார்கள் என்றும் நம்பவில்லை, வெள்ளையனே வெளியேபோ! என்ற முழக்கம், வாயிலிருந்து வெளிவந்தால் மட்டும் போதாது, இந்திய பூபாகத்திலேவாரும் எல்லா இனங்களும், தமக்குள் உன்னபேதத்தைப் போக்கும் பெரும்பணியில், ஈடுபட்டு, வெற்றி பெற்றபிறகு, மொழியால் தேவைஇல்லை, விதிபால் வினம்பலாம் வெளியேபோ! எ.ச.ம. இன்று வெள்ளையனே வெளியேபோ! என்று இந்த கூறினால், அது இல்லாமியனை அடக்கியான என்ற எண்ணம், 10-கோடி மக்களுக்கு இருக்கிறது; உயர்ந்த ஜாதிகாரன் நம்மை உருட்டிமீட்டி வாழவே இந்தக் கூச்சலிருக்கின்ற என்று பழங்குடிமக்கள் கருதுகின்றனர், இது ஆரிய ஆட்சிக்கு நாமே முன்சிறு அட்சதை போடுவதற்கு என்று திராவிடர் எண்ணுகின்றனர். இவர்கள் தேர்தல்களில் ஜெயிக்கவா போகிறார்கள்? என்ற மட்டுமே காக்காள் எண்ணினால், சத்தம் மிச்சமாகுமேதவிரச் சத்தஞ்சபலன் ஏற்படாது. எனவேதான் "வெள்ளையனே வெளியேபோ," என்ற சத்தம் வீணாகிறதே, என்று நாம் விசாரப்படுகிறோம்.

கஞ்சி டி. மு. கோர்ட்டு

O. S. 69-45

வாதிகள்: நுகர்மணி அம்மாள் வகையா
பிரதிவாதிகள்: பொம்மீ அம்மாள் வகையா

ஷேசேலில் காலஞ்சென்ற பெருச்சாளி வீரணன் செட்டியாருக்கு வர்சாக பொம்மீ அம்மாள், மதாரி சுப்பராயசெட்டியார், மதாரி முனியப்ப செட்டியார், நாரிம்மலு செட்டியார், பார்த்தசாரதி செட்டியார், ராமலிங்கசெட்டியார், இவர்களை வர்சாகச்சேர்த்த இவர்கள் பேரில் வாதிகளுக்குச் சோவேண்டிய அண்டி மாண்டுபாக்கிக்குதாவா செய்து கொடுத்தா 21-11-45ல் வாய்தாப்போடப்பட்டிருக்கிறது அறியவும்.

N. S. பாஷ்யம் அய்யங்கார்.
(24-10-45) வாதி வக்கீல்.

மகிழ்ச்சிக் குறும்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தினையே வேந்தாச பேஷம் 3-ஆண்டுடன் பணிபுரியும் வாய்ப்பினைத், துணைவேந்தர் தோழர் எம். இரத்தினசாமி அகர்கள் பெற்றுள்ளார்கள். சென்னைத் தவ்னர் துணைவேந்தரின் பதவிக் காலத்தையே திருக்கிறார். கல்வித்துறையிலும், பொதுப் பிரச்சனை ஆராய்ச்சியிலும் விசேஷ அறிவும் அனுபவமும் பெற்றுள்ளவரின்பணி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு மேலும் மூன்றாண்டுகள் கிடைப்பதற்கு மகிழ்ச்சிக் குறும். அவருடைய நிறைந்த மேற்பார்வையின்பயனாக, பல்கலைக்கழகம் உயரிய இடம் பெற்றுத் தமிழகத்தின் தலைநகரம் பல்கலைக்கழகமாகத் திகழுமென்பது திண்ணம்.

நீதேவன் மயக்கம்

10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அத்தனையும், மற்ற மார்த்தும், மாதர்களும், தசாதினப்போலவே தயகுற்றக் கீழே சாய்த்தார்களாம்.

புண்ணிலே செருப்புப்பட்டதபோலிருத்தாம் அந்தச்செய்தி!

மாதர்கள், கூத்தலிழைப்பானது அருதனாராம்! அடியற்றமாமெனக் கீழேயிழ்தனாராம்! அம்மே, கைசேயி, கம்பர்பாடுகிறார்.

"கிள்ளையோடு புகையழை கிள்ளாடத்துள்ளுறையும் புகையழை வுதவியாப்பிள்ளையழை பெரியோரை யெல்

சொல்ல வன்னல் வனம்புதவானென்றுகாத்த மாற்றத்தால்"

வன்னலாம் இராமன் கனம்புகுவான என்ற வார்த்தையைக்கேட்ட அனலிலே, கிளியும் காணவாய்ப்பட்டியும், வீடுகளிலே கிளிகும் பூனைகளும், உருவத்தை அறியாத நிற குழந்தைகளும் அருதன என்றால் பெரியவர்கள் அருததபற்றி என்னவென்ற சொல்வது, என்று கம்பர்பாடு இருக்கிறார்! கம்பரோ தம் கம்பர்ட்டுக்கு எங்கேறிய பொருள் சரிதானே?

க: உணர்த்த உண்மையே! இராகவன் காடு செல்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டவுடன் பட்டினமும் பூனைகளும் குழந்தைகளுக்கிட அருதன என்ற பாடினதுண்டு. ஏன், இன்னோர் பாடலும் உண்டே,

"ஆவுமழைவதன் கன்றழைவன்மலிந்த பூவுமழைபுனர் புன்னழைக்கன்னோழைக் காவழமழை கனிழைக் கால்வயப்போர் மாவழமழை வம்மன்வனவே மானவே" என்றும் பாடினான்.

நீதி: இராவணன் கூறினதையிட, இந்தப்பாடல் கொஞ்சம் கடினம்.

டு: எளிதாக்கிவிடலாம் நீதிதேவனே!

ஆவும் அருது, அதன் கன்று அருது, அன்று அவர்த்த பூவும் அருது, புனல் புன் அருது, கன்றருதும் எலும் அருது, கனிய அருது, எல்லவயப் போர் மாவும் அருது, அம்மன் வனவேமானவே — இதுதான் கவிதை, ஆவும் எலும், மாவும் கனியும், இப்படிப் பலப்பலவற்றைக்கவி சக்திக்கச்செய்ததாலே கொஞ்சம் சிரமமாக ஆகிவிட்டது கவிதை! அருது என்பது இடையிடையே அடிக்கடி வருகிறது, ஒரேபொருள் உணர்த்த, கவிதையின் பொருள் இதுதான், அந்தத் தசாத மன்னவனைப்போலவே; பசு, அதன்கன்று, அன்று மலர்ந்த பூத்பம், கீரிலே வாரும் பறவைகள், தேன்பொழியும் சோலை, தேரில் பூட்டப்படும் வலி

[அடுத்த பக்கம் பார்க்க]

வுள்ள குதிரைகள் இவையாவும் அழுதன, எங்குதான் கவி.

நீதி: ஏது இராவணனே! கம்பரின் கவிதைகளை நூட்பமாக ஆராய்ந்திருக்கிறீரே?

இரா: எதிர்க்கட்சி வக்கீலாயிற்றே கம்பர்! அவருடைய வாய் மொழியிலுள்ளவைகளைக் கவனித்ததானே, என்றும் மற்ற தன்மையை கிரியைக்கேண்டி.

நீதி: சரி! இராமன் வணம் புகுவது கேட்டு அயோத்தி ஒரே அழுதால் மயமாகிவிட்டது. அதனால்.....

இரா: (கைகேயியைப்பார்த்து) என்மமா கைகேயி! இராமன் காடுபோகிறான் என்பது கேட்டுப் பூனையும் யானையும், குதிரையும் குழந்தையும், பூவும் காவும், கிளியும் காணவாய்ப்பட்டியும், மணம் உருகி அழுதனவாமே, அந்த ரோத்திலேயும் தன் கண்மனம் இனக்கவிலையோ?

கை: இல்லை!

இரா: ஊரார் ஏசினர் நீதிதேவா! ஒரு மன்னரின் மனைவியைச் சொல்லத்தகாத மொழியின்கூட ஏசினர், கொடியவனே! கொலைகாரி! என்று தசரதன் ஏசினார். ஊரார், என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமோ? கம்பரே கூறலாமோ?

கம்: எந்தப்பாடலைச் சொல்லப்போகிறீர்.

இரா: கீர் பாடியதைத்தான், நான் என்ன கவியா சொந்தம்பாட, கணிகை கணிகைகேசி! என்று ஊரார்பேசினாராம்! (கைகேயி கோபமாகப்பார்க்க) அம்மே! அக்கனம் என்மொழி அல்ல, அயோத்யா காண்டம் காரீங்கு படலம், 109-ம் பாடல்!

கம்: கணிகைகாண் கைகேசினரால் விலைமகன்கைகேசி என்று பொருள்! நான் அப்படிப்பாடவில்லை. கொஞ்சம் இடைச்செருகல் புகுந்து விட்டது நான் பாடினது.

"கணிகைநான் கைகேசி"

இரா: பாட்டு, பழைய பார்க்கப் பட்ட பிறகு, பொருள் முன்பு இருந்ததைவிட மோசமாகிவிட்டது கம்பரே! முன்பாவது கைகேயியை வேசென்று கூறினீர். இப்போது வேசையரும் கண்டு வெட்கப்படுவர், கைகேயியின் கெட்ட குணத்தைக்கண்டால் என்றல்லவோ பொருள்!

க: வேறுவிதமாகத்தான் இருக்கவேண்டும், சிதானமாக யோசித்தால்தான் முடியும். கைகேயியை எண்ணிக் கண்டு கூறமுடியுமா?

இரா: கூறினீர், வேறொரு சமயம் திருத்திக்கொள்ளும். சரி! ஊரார் கண்டபடி ஏசினர், ஆனால் கைய குமாரியின் மனம் மாறவில்லை.

நீதி: ஆமாம், கொஞ்சமும் இரக்கமில்லை

இரா: அக்க மாதல்ல, நீதி தேவா! கைகேயி, அம்மை தசரதன், சோகமுற்று, மானேமடையிலே! கையன்மகனே கேளடி என்மொழியைப் போய் இரங்குமே பெண்கட்காசே நீ இரங்காயோ? என்று எவ்வளவோ கெஞ்சினான்! கைகேயியின் அன்னின் புலம்பலுக்கேடும் மனம் இனக்கவிலை, மன்னன் மூர்ச்சித்துக்கிழேவீழ்ந்தான், அம்மையின் மனதிலே இரக்கம் எழவில்லை, கம்பர்கூறினார், மன்னர் பலர், எந்தத்தசரதனின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார்களோ, அப்படிப்பட்ட மன்னர் மன்னன், கைகேயியின் காலிலே வீழ்ந்தான்! கைகேசியை விடப் பட்டலம், 25வது செய்யுள், தன்மனாண், மன்னர் மன்னன் தன்காலில் வீழ்ந்து அழுது, கெஞ்சி, என்னக்குவியிப்பிச்சை தரவேண்டும், என்மகன் இராமன் காடானாவிட்டால் போகிறது, காடோகச்செய்யாதே, அவன் போனால் என் உயிரில்லாதே! என்று என்மருகிக்கொண்டிருக்கிறான், கையகுமாரி, அப்போதாவது இரக்கம் காட்டினதன்மேல் இல்லை! கோசனை அழுதபோது? இல்லை! சேதமாவே, சிறித்தபோது? இல்லை! ஊரே புரண்டு அழுதபோது? இல்லை! துளியும் இரக்கம் காட்டியதில்லை. வெற்றி பெற்றேன் என்ற களிப்புடன் அன்றிரவு தயிலிலிம்மதியாக் கூறப்பட்டார்கள் கம்பர்கூறினார். உண்மைதானே கம்பரே!

க: உண்மைதான்!

இரா: இரக்கம் என்ற ஒரு பொருள் இல்லாதார் அக்கர்! உமது இலக்கணம் எல்லாவது? கைகேயி அம்மையிடம் அந்த இரக்கம் ஒருதுளியும் இல்லையே, ஏன் அக்கர் குலமாகக்கவிலை அம்மையை! இரக்கமென்ற ஒரு பொருள் இல்லாததாரணத்தாலேயே நானிருந்த இலக்கணத்தினை நீரே, இரக்கத்தை என்னவாம் கொள்ளாத இந்த அம்மையார் இருந்தும், அயோத்திக்கு அழிவு வராததாரணம் என்ன? எந்தக்கைக்குப்பங்கம் செய்தவர்களை, பழிவாங்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் என்னமுன், சேதத்தையிப்போதினும், இரக்கப்பட்டுக்கூடாது, இரக்கத்துக்காகவேண்டி, அக்கர்குல அரசமங்கையின் அங்கத்தைத் துண்டித்த ஆரியர்களை வதைக்காத விட்டோமானால் அக்கர்குலத்தையே ஆரியகுலத்தின் அடிமையாக்கிவைக்கும் இழிசெயல் புரிந்தவனாவோம் என்று எண்ணினேன். அந்த எண்ணத்தின்முன் இரக்கம் தலைகாட்டவில்லை! இரக்கம் காட்டாததற்காக நான் அழிந்துபடுவது! இரக்கமின்றி எந்தக்கையைப் பங்கப்படுத்தி, வாலியை மறைக்கிடுத்து கொன்ற இராமன், தெய்வமென்று கொண்டாடப்படுவது, தேவதீயியிலே இரக்கம் பனுக்குப்பாட்டுக் கட்டத்தெரிந்ததால், நீதிதேவா! இது சரியா? சேதையை நான்கனவாடி சிறைவைத்தேன்! மூவர்கள் இதுபோல் பலமுறை செய்திருக்கிறீர்களே! நான் சேதையின் சம்மதம் கிடைக்க

கட்டும் என்று, சிந்தையில் மூண்ட காமத்தைக்கூட அடக்கினேன், மூவர்கள் அழிகளைக்கண்ட கோத்திலில், அடக்கமுடியாத காமத்தால், ஆபாசங்கள் செய்திருக்கின்றனரே! எந்தத்தேவன், கற்பைமதித்தான்? எத்தனை ஆஸ்ரமங்கள் விபசார விடுதினாக இருந்ததற்குச் சான்றுவேண்டும்? மாணக்காட்டி மயக்கினேன் என்று கூறினார், முருகன் யானையைக்காட்டி மிரட்டினானே வள்ளியை! இங்கே உள்ள தேவரும் மூவரும் செய்யாததை நான் செய்ததாக நுஜுப்படுத்தும் பார்ப்பேர்ப்! சேதப்போன்ற ஜெகன்மோகினி, என் காதலிலேசெய்யும், சோழிக்காத நான் விட்டதுபோல, எந்தச்சிக்காரியை யாவது, தேவரும் மூவரும் விட்டிருப்பாரா? கூறங்கள், இரக்கம் இல்லை என்று குற்றம் சாற்றினது அக்கர்! அந்தக்கர் இலக்கணைய அழித்தது அக்கி! என்வேலைதீர்த்தது. இனி நீதியின் வேலை நடக்கட்டும்.

[நீதிதேவன் திடீரென்று மயங்கிக்கிழேசாய்கிறான். ஜூரிகள் எழுந்து நிற்கிறார்கள். நீதிதேவனுக்கு மயக்கம் தெளிந்தபிறகு தீர்ப்பு என்று கோர்ட்சேவகர்தெரிவிக்கிறார். அது நெடுநாளைக்குப்பிறகு தானே சாத்யம்! என்று கூறிக்கொண்டே இராவணன் பேர்ப்பிடி கோர்ட்கலைகிறது. கம்பர், அவசரத்திலே கால் இடறிக் கிழேவிழ்கிறார்.]

மங்கலக்கட்டம்

திருப்பதி வெங்கடேசருக்கு முடிதருவதாகக் கோரிக் கொண்டு பத்தர்கள், மொட்டை அடித்துக் கொள்கிறார்கள், இதனால், வருஷமொன்றுக்குத் திருப்பதி கோயிலுக்கு 50,000 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. இதற்காகக் கோயில் நிர்வாகத்திலே 'மங்கலக்கட்டம்' என்ற இடம் அமைக்கப்படுகிறது. இங்கு தான் மொட்டை அடிக்கப்படும்.

ஜனப் ஜின்ன

ஜாவாவின் சுத்திராக்கிளர்ச்சியை ஆதரித்த ஜனப்ஜின்ன ஒரு அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார். சிறாஜுலாச் சுரண்டும் ஆசை பெரிய வல்லரசுகளுக்கு இருக்கும் வரையிலே உலகிலேசமாதானம் இருக்காததன் ஜனப்ஜின்ன கூறுகிறார்.

வேடிச்சிபாளையம்

9-10-45ல் வேடிச்சிபாளையம் தோழர் முத்தச்சாமி இல்லத்தில்திராவிடர்கழகத்தின்கோக்கங்கள் என்ற பொருள் பற்றித் தோழர் சி. சண்முகம் பி. ஏ. பேசியதன்பின் தழகக்குழுவினர்க்குத் தேடுக்கப்பட்டதன் விளைவாகத் "திராவிடநாடு, இதழுக்கு ரூபா 1-கன்கொடை யளிக்கப்பட்டது.

நீதிதேவன் மயக்கம்

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

துச் சென்று, அதுகீர்ப்புக்குப் போதவேறு துஷ்டமிருக்கதால் ஒருதிக்கும் ரோடாதபடி காதத்தக்கொண்டிருக்கிறது; அது தானே இரக்கம்!

கம்: சிலாக்கியமான இரக்கம்! ஆனால் சாத்யமான பதவேறுவியும்.

இரா: மாண அம்புளத்தி கொல்ல வருகிறான் வேடன். வேடனுக்கு, இரக்கத்தின் மேன்மையை எடுத்துக்கூறி, தவிர்த்துக்கப்பார்க்கிறார். வேடன் என்ன செய்வான்?

கம்: வேடனா? அவன் தவிரிப்பேச் சைத்தன்னி விடுவான். முட்டாளல்லவா அவன்?

இரா: முட்டாள்குமட்டுமா இருக்கிறான். குரங்குண்ணில்லாக்குருடன்.

கம்: வாஸ்தவம்! வாஸ்தவம்!

இரா: அந்தமுட்டன், குருடன், ஊமையல்ல! அவன் என்ன சொல்வான் தெரியுமா, தவிரியைப்பார்த்து? முனிபுங்கலே! என் தொழில் காட்டிலே வேட்டையாடுவது. இந்த மாணாசன் கொன்றால் தான் இன்றைய வாழ்வுக்கு, இரக்கமில்லையா என்று கேட்கிறீர், தவிரியே! பரமனையே கோத்தித்தவம் புரியும் உமது கூட்டத்தவர், யாக்கங்களிலே, ஆடுகளைப் பவியாக்குகிறீர்களே, அந்தச்சமயம், இரக்கம் என்ற ஒரு பொருள் உம்மைவிட்டுப் போய்விடும் காரணம் என்ன? என்று கேட்பான். கேட்டான் என்று கருதுவோம், முனிவர் என்ன சொல்வார்!

கம்: முட்டாளே! யாக்கப்பவதப்பீர்திக்கான் காரியம், என்று கூறுவார்.

இரா: இறைவன் வழிபாட்டுக்கான காரியத்திற்கும் இரக்கம் என்ற பண்புக்கும் பகையா ஸ்வாமி! என்று வேடன்கேட்பானே!

நீதி: கற்பனைக்காட்சிகள், ஏன்! உன்கட்சியைக்கூறு. இரக்கம், என்றால், பிறர்க்குடப்படுவது கண்டு மனம் இசருவது அந்த உயரிய பண்பு உன்னிடம் இல்லை. இருத்ததா?

இரா: இல்லை! காண்கூறியேனே, எந்தெந்தச் சமயங்களிலே இரக்கம் கொள்ளவில்லை என்பதை. நான், இரக்கப்பட்டேன் என்று புருகுபேசித்தப்பித்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை, என்வாதமே.

நீதி: அது என்னவாதம்? கூறாம்கேட்போம்.

இரா: இரக்கம், எனக்கு இல்லை, என்று கூறி, அந்த ஒரு பொருள் இல்லாததான் அக்கன் என்று கூறி, அக்கனான நான் அழிக்கப்பட்டது, இரக்கம் எனக்கு இல்லாததால்தான் என்று பேசுகிறீர்களே அதனை அபவாதம்! என்னெனில், ஒருவ

னுடைய சிந்தையும் செயலும், அவனது னுடைய தொழில், வாழ்க்கைமுறை, இலட்சியம், என்பனவற்றைப் பொறுத்திருக்கிறது. அந்தவிஷயிலே, கருணாசன் என்று புழப்படுபவர்கள்கூட, பல்சமயங்களில் இரக்கமற்ற இருத்திருக்கிறார்கள். இரக்கம் இல்லாதார் அக்கர் என்றால், அனைவரும், ஆண்டவன் உட்பட அனைவரும் அக்கர்!

நீதி: விசத்திரமான வாதமாக இருக்கிறது.

இரா: வேடன், இரக்கத்தைக் கொன்ற முடியாததற்குக் காரணம் அவனுடைய வாழ்க்கைமுறை, தொழில்! வேதமோதி வேன்விடாததும் முனிவர்கள், யாக்கப்பக்களைச் சித்திரவதை செய்யும் போது இரக்கம் காட்டாதது, அவர்கள், இரக்கம் என்பதைவிட, பத்தி என்ற வேதமோதியிலும், வேடனின் வாழ்வும், வேதமோதியிலும், வேதமோதியிலும், வேதமோதியிலும், அவாவருக்கு, இரக்கத்தைவிட அதிக அவசியமுள்ளதாகத்தெரிகிறது. ஆஸ்ரமங்களிலே உள்ளமாதோல் ஆசனங்கள், இரக்கத்தின் அடையாளச்சீட்டுகளா? விதவிதமான யாக்கங்கள், இரக்கமில்லையா களின் செயலா? என் கே இரக்கம்? என் இல்லை! அவர்கள் அக்கர்களவா? நான் மட்டுமா அக்கன்?

க: தப்போதனர்களை, அக்கர்கள்கிடட்டார் இலக்கென்! இனித்தயாரானும் குற்றம் காட்டுவார்போலும்.

இரா: தாய்ப்பிடிக்கத்தந்தை அறக்கச் சோனனைக் கரியாக்கும்படி, தயாரான சோதித்தது, இரக்கமென்ற ஒரு பொருள் இல்லாததால் அக்கர் என்ற உமது இலக்கணத்தைப் பொய்யாக்கத்தான்! சிறத்தொண்டன் உமது சிறமதிக்கோட்பாட்டைப்பெருகொறியெனக் கொண்டிருத்தால், சிலகுணங்கொக்கி, "ஐயனே! பால்களைக்கொன்று கறிசமைக்கச் சொல்கிறீரே! எப்படி மனம் வரும்? இரக்கம் குறுக்கிமே" என்று கூறியிருத்திருப்பார், உமது தொண்டர் புரணமும் வேறு உருவாக இருக்கும், அல்லவா?

க: பேசினால் மிகுத்தின் கதை, இல்லாவிட்டால் யேசன் கதை, இவ்வளவுதானா? இவை இரண்டும், வாதத்துக்குத் தக்கவையாகா, ஒன்று பகுத்தறிவு இல்லாத பிராணிகளை, மற்றொன்று மனிதநீதிக்குக்கட்டுப்படவேண்டிய அவசியமில்லாத பகைவான் விஷயம். பிரஸ்தாபவழக்குக்கு இரண்டும் பொருத்தா.

நீ: கம்பர் கூறினது முற்றிலும் உண்மை! காட்டில் உலவும் புலியும் காலையில் உலவும் ஈசனும் கோர்ட்விவகாரத்திலே உனக்கு உதவி செய்யமுடியாதது.

இரா: வேன்விசெய்யும் முனிவர்கள், இரக்கம் கொள்ளவில்லை என்பதைக்கூறினேன்.

நீதி: ஆமாம் கம்பரே! குறித்துக்கொள்ளும். சரி, இராவணனே! வேத உண்டோ?

இரா: ஏனாமா! தானே, எதற்குக் கட்டுப்பட்டவர்?

நீதி: கீதிக்கு!

இரா: மண்டோதரி, இது சமயம் இங்கு சிந்தை சதிரிதல்.....

நீதி: கீதிசெறிவினின்றும் நான் அப்போதும் தவறமுடியாதது.

இரா: அவருடைய கண்ணீராகக் கண்ணம்.....

நீதி: கண்ணீருக்காகக் கட்டமையினின்றும் தவறமாட்டேன்.

இரா: அப்படியானால், கட்டமை பெரிதா, இரக்கம் பெரிதா?

நீதி: சிக்கல் சிறைத்தனேயி.....

இரா: சிக்கல் சிறைத்தனதான், ஆனால் பலருக்கும் இந்தப்பிரச்சனை வந்தேதரும். கட்டமையிப்படிதானே கீர் கட்டதாக வேண்டும்.

நீதி: ஆமாம்!

இரா: கட்டமை சிறைவேற்றகையிலே, அச்சம், தயை, தாட்சனியம், எதையும் குறுக்கிடக்கூடாது. ஆக, அறமன்றத்திலே கீர் கீழ்நிருக்கும் போதெல்லாம், அக்கச்சனே!

நீதி: கம்பரே! குறித்துக்கொள்ளும்!

க: உயர்ந்த இலட்சியத்தக்காக உழைக்கிறவர்கள், இரக்கம் என்பதை இலட்சியப்படுத்தாதது குற்றமல்ல!

இரா: ஆம்! ஆனால், எது உயர்ந்த இலட்சியம், எது குறைந்தது என்பது, அவாவர்களின், சொந்த அபிப்பிராயம், அந்த அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவது அவாவர்களின் தொழில், வாழ்க்கைமுறை, ஜீவியத்தினே அவர்களுக்கென்ற ஏற்பாட்டிலும் குறிக்கோள் இவற்றைப் பொறுத்தது.

நீதி: சரி! வேத உண்டோ?

இரா: ஏன் இல்லை! தப்போதனர்க்கீழ்ப்பதியும் மட்டுந்தானா? என்னப்போன்றவர்கள், இன்னும் ஏனாம். சாட்சினை அடியுங்கள் இனி.

[சாட்சிகள் பட்டியைப் பார்த்திருக்கிறீர்களே.]

[குரப்பணகை வருகிறது.]

இரா: தங்கையே! உன் கைகையைக் கூறு.

நீதி: எழுதிக்கொடுத்தவிட்டேமே!

இரா: ஆமாம்! ஆரியமாயின் கீர்களுக்கு அநீதரியாகிய மொழிபெரிவந்த எந்தக்கை, இப்போது, எதுபேர்ப்பேரென சிந்தை பேசமுடியாதபடி, நான் ஆக்கப்பட்டேன்.

(10-ம் பக்கம் பார்க்க)

கீதேவன் ஸயக்கம்

9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

[சூர்ப்பனகை ஒரு ஓலையைக்கொடுக்கிறாள்.

கோர்ட்டிலே ஒருவர் அதை வாசிக்கிறார்]

“இராம இலட்சுமணரைக் காட்டிலே கண்டேன். மூத்தவரிடம்மோகம்மொண்டேன். எவ்வளவோ, எடுத்துக்கூறினேன். காதல் கனலாடி என்னைத்தித்தது. மன்றாடினேன்!”

இராம: கொஞ்சம் கிறித்து! கீதேவா! ஒருபெண், அரசருமப்பத்தவன், அதிலும் வணக்காத வாழ்ந்தவன் எந்தவகை வலியச்சென்று தன்காலை வாய்விட்டுக் கூறினான். இராமன் மறத்தான்! ஏன்?

க: இது தெரியாதா! ஸ்ரீஇராமச்சந்திரர், ஏகபத்திரி விரதர்!

இராம: ஏகபத்திரி விரதம் என்ற இலட்சியத்திலே அவருக்குப்பற்றத்தல்.

க: ஆமாம்!

இராம: அந்த இலட்சியத்தை அவர் பெரிதென மதித்தார்.

க: பெரிதென மட்டுமல்ல, உயிரென மதித்தார்.

இராம: தாம் உயிரென மதித்த ஒரு இலட்சியத்தின்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று, ஒருமக்கையின் கண்ணீரைக் கண்டால் இயற்கையாகவரும், இரக்கத்தை இரவிகுலச்சோமன், தள்ளிவிட்டார்.

க: இரக்கம் காட்டுவதா இந்தத்தூர்த்தையிடம்?

இராம: காதலத்தெரிவிப்பவர் தூர்த்தையா?

க: இஷ்டமில்லை என்று கூறினபிறகு, வலியச்சென்று மேலே விழுந்து, உயர் குல மக்கையின் பண்போ?

இராம: கம்பரே! எந்தக்கை சூர்ப்பனகை கண்ட ஆடவரீது காழற்றக்கருத்தழிந்தவனா? இராமனைக் காணுமுன்பு, அன்றுகூடகொண்டதுபோல், எந்தக்கை வேறுஎந்தச்சமயத்திலேனும் கட்டிக்கொண்டானா?

க: இல்லை! ஒருமுறை செய்தால் குற்றம் குறைந்துவிடுமா, என்ன?

இராம: அதற்கல்லாக்கேட்டது. ஒரு நாளும் இன்றி, அன்று இராமனைக்கண்டதும் காதல்கொண்டான். அவளுடைய குணமே, கெட்டது என்று அதற்குப் பொருள்? அன்றுமட்டும் அவ்விதமான எண்ணம் ஏற்பட்டது! ஏன்?

க: என் இராமனுடையசௌந்தரியத்தைக்கண்டு!

இராம: குற்றம், அவளுடையதா?

க: என் இல்லை! சௌந்தரியக்க, இவன் எப்படி.....

இராம: மன்னர்கள், பல மனைவியரை மணம் செய்வது முறைதானே!

கம்: ஆமாம்! ஆனால் இராமன் ஏகபத்திரிவிரதனாய்ந்தே.

இராம: அவன் அறியமாட்டானே! ஆகவேதான், தன் ஆசையைத்தெரிவித்தான். அன்றுவரை அவன் எந்த ஆடவரிடமும் வலியச்சென்று காதலை வெளியிடும் வழக்கிலிருந்தவனல்ல. அன்று ஒர் வடிவழகனைக்கண்டான், மன்றாடி கின்றான், இரக்கம் இருந்தால், ஏற்கக்கொண்டிருக்கலாமே, விரதத்துக்குப்பங்கம் வாக்கூடாதென்பதிலே விசேஷ அக்கரைகொண்டு, அவளை கிராசரிப்பதானாலும், இப்படி, அலங்கோலப்படுத்தாது இருந்திருக்கலாமே, அவளுடைய ராசியைத் துண்டித்தபோது, இராம இலட்சுமணர்கள், இரக்கத்தை எத்தனை யோசனை தூர்த்திலே விட்டிருக்கிறார்? அவர்கள் அரக்காவல்லவா?

கம்: காமப்பித்தம் பிடித்து அவைந்தவனைத், தண்டிக்காமல் விடுவாரா?

இராம: கம்பரே! நான் இருக்கிறேன் தண்டனையா! எந்தக்கையின் தூர்த்தத்தைஎனக்குத் தெரிவித்திருக்கலாமே! ஏதாவது தந்திரம்போசி, அகிலை அனுப்பிவிடுவது. மறுபடி அவன் வருவதற்குள், என்ருச்செய்தி அனுப்பினால், நான் இருக்கிறேன், அவருக்குப் புத்திபுகட்டி இரக்கமும் இல்லை, யுகமும்இல்லை, இதோ இங்கேகிறிருக்கிறேன், ராசியற்ற நங்கை! இரக்கத்தைமறந்த அரக்கரால் அலங்கோலப்படுத்தப்பட்டவன்!!

தங்காய்! போ! தடையே உருவெடுத்தவர்களின் தீர்ப்பு, நான் இரக்கமென்ற ஒரு பொருளிலாவ அரக்கன் என்பது! ஒருநாள் சிக்கின சூர்ப்பனகை, எந்தநாளும்எவர் முன்பும் வாழமுடியாதகிலைபெற்றாள்! என் கைதியாகப்பலநாள் இருந்த சிதை, சௌந்தரியக்க தியாய், சகல சௌபாக்யங்களையும், அயோக்கியிலே பிறக அனுபவித்தான். ஆனால் நான் அரக்கன்!!

[சூர்ப்பனகை போய்விடுகிறாள். கீதேவன் மறுபடியும் சாட்சிப்பட்டிகைய்பார்ந்திருக்கிறான்.]

இராம: கீதேவா! சாட்சிப்பட்டிகையிலே தாடகை, சுபாரு, மாரீசன், காண்முதலியவதைபட்டஎன் மக்களின் பெயர் இருக்கும். அவர்களை எல்லாம் துஷ்டர்கள் ஆகவே, தண்டித்தார்களென்று கம்பர், பல்லவி பாடுவார். ஆகவே, அவர்களைவிட்டுவிடும், கூப்பிடும் கையேயி அம்மையை.

[கையேயி வருகிறாள்.]

இராம: கையேயம்மகனே! மந்தரையின் சொல்லுக்கேட்டபிறகு, இராமனைப்பட்ட

டத்தக்குவா விடாமல் தடுக்கீதிட்டம் போட்டாயல்லவா?

கை: ஆமாம்!

இராம: பட்டம்கூடாது என்பதமட்டுமல்ல, இராமன் பதினான்கு ஆண்டுகள் வனவாசம் செய்ய வேண்டுமென்பதும் உண்டிட்டம்?

கை: ஆமாம்.

இராம: சகாவர்த்தியின் மூத்தருமான் என்றமுறையிலே, இராமனுக்கு அயோத்தியிலே, ஆனந்தமாக வாழ்வு இருந்ததல்லவா?

கை: ஆமாம்!

இராம: அதிலும், கண்ணெடுகண்கலந்த காதல்வாழ்க்கைகாட்டி வந்ததாலும்.

கை: ஆமாம்!

இராம: அப்படிப்பட்ட ஆனந்த வாழ்விலே இருந்த இராமனைக் காடுபோகச் சொன்னபோது, அடவியிலே உன்னகஷ்டம், ஆபத்த இவைகளுக்கு இராமன் உள்ளாகி, மிக்ககஷ்டப்பட்டுவானே, என்று உமக்குத்தோன்றவில்லையா?

கை: தோன்றிற்று! ஆனால் பாதன் காடாவதற்கு இருந்தால் இராமன்காடேகத்தான்வேண்டுமென்று தீர்மானித்தேன். வேறுவழியில்லை.

இராம: புஞ்சனையில் தயிலும் இராமன் பசும்புல்தரையிலே படுப்பான், கணமணி அணிந்தவன், மாஉரிதரிப்பான், ராஜபொஜனம்உண்டவன் காய்கனி தின்பான் வசிஷ்டரைக் கண்டுகளித்த கண்களால் துஷ்டமிருக்கவே கண்டுகலங்குவான், அரசு ஆளவேண்டியவன், விசாரத்திலே வேதனையிலே மூழ்குவான், என்று தெரிந்தும்.....

கை: காடுவகத்தான்வேண்டும் என்று கூறினேன்.

இராம: இராமன் காடுவருவான் என்ற கிலைவந்ததும், அயோத்தியிலே இருந்தவர்கள் எப்படியானார்கள்.

கை: சொல்லமுடியாத கஷ்டப்பட்டார்கள். (கம்பரைப்பார்க்கிறான்.)

இராம: கம்பர், அதுபற்றி விவரமாகப் பாடி இருக்கிறோ, என்சிறீரா? நான், அவருடைய கவிதைசிலவற்றிலே இருந்து குறிப்பு வாசிக்கிறேன், அவை உண்மையானதுபாரும், முடியுமானால் கூறும்.

(ஓலையைப்பாட்டிக்கொண்டு) அயோத்தியாகாண்டம், நகரீங்கு படலத்திலே, ஊரார்தயகாக்கம்பர் உள்ளம் உருக்கும் முறையிலே இருபதுபாடல்களுக்குமேல் வர்ணித்திருக்கிறார்.

இராமன் காடுசெல்வான், என்றசொல் காதல்வீழ்த்தோ இல்லையோ, அரசரும்

(7-ம் பக்கம் பார்க்க)

தசாவதாரம்

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

செம்பைக்கீழே உருட்ட வரும் பூனை போன்றவா! பூனையை விட்டி விட்டேன், கோர்த்தளி தெளிக்கப்பட்டதைக் கண்டுகொள்ளக்கூட முடியவில்லை.

பாலுவின் தந்திரத்தைக் கேளுங்கள். எந்தாயாருக்குப் பக்திப்பாகாரம் பிடிக்கும். அதைச் சாக்கடைவத்துக்கொண்டு

“ஆறாண்டைத் தழுவாயோ? அணிமாடில் சேர்க்காயோ?”

“தழுவக்கோதி முடிக்காயோ கோஞ்சிமுத்தம் தராயோ?”

“செம்பவழி இதழின்லே சேர்த்திடாயோ என்இதழை”

என்றெல்லாம்பாடுவான்! இவைகளுடன் கண்ணி மணிவண்ணி காரீந்த தழுவா! என்று இணைத்ததான் இருக்கும், இது இறைவனைப்பற்றிய பாகாரம் என்பதை விளக்க. ஒரு இணைக்கைக்கு, இறைவனைப்பற்றினான் ஏற்படுமா? ஆறத்தழுவவது, இதழ் இதழில் கூடுவது என்பதெல்லாம் இவ்விதமானபாடல்கள் என்செவியில் வீழ்த்தபடி இருந்தால், புத்தியாபெருக்கெடுக்கும்! நான் வீழ்த்தேன்! இப்போது சொல்கிறேன் வீழ்த்தேன் என்று, அப்போது ‘வாழ்த்தேன்’ என்றதான் எண்ணினேன். கண்காக்கவனமிருக்கிறது, முதல்தடவைஒருதளச்செடியருகேதான், அந்தவிடாக என்சண்ணுக்குச்சந்தரூபனாகத்தெரிந்த பாலு என்னைத்தழுவிக்கொண்டு, முத்தம் தந்தான்! முத்தம் தாச்சொன்னான், தந்தேன்! இப்போது கினைத்துக்கொண்டால் கூட வேடிக்கையாக இருக்கிறது, நான் முத்தம் தந்தேனே அப்போது சத்தம் இல்லை, அவ்வளவுதெளிவாக, இதழும் இதழும் கூடின, சத்தமின்றி!

பிறகு பாலுவைப்போருக்கிருந்தான், முருகன்; அவனும் பிறகு தோற்கவேண்டியதாயிற்று துரைசெத்திடம், அவன் தாத்தியிடப்பிறகுதான் கான்போதுவானே! இதுதான் என் சுயசரிதை.”

கமலா, இவ்விதம் கூறும்போது, தீர்ப்பளிக்கும்வருவீர்கள், சிலர் ‘ஐயோபாவத்தோடு’ கின்றவிலுமீர்கள். வேறுசிலர், “இதெல்லாம் வெறும்காக்கு” என்பீர்கள், ஏதாவதும் கூறங்கள், ஆனால், உங்களிலே எத்தனைபோலும், பாலு, முருகன், துரைசெத்தம், போலாகாமலிருக்க முடியும்! எத்தனை கமலாக்களை இப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து காப்பாற்ற முடியும்? எத்தனையோ கமலாக்கள் உண்மைக்கதையை உரைத்ததில்லை. கமலா, மிகவுல்லவாக இருந்துகொண்டவனானான், அதற்குக்காரணம் கிலைமாற்றம், கிலைமாற்றமோ அவனால் ஏற்பட்டதல்ல!

“அவன் எவ்வளவோ முயன்றான், குட்டிக்கண்ணம் போட்டான், கமலா கொஞ்சக்கூட இடக்கொடுக்க வில்லை. என்னிடம் அவளுக்குப் பிராணன்!” என்றுபெருமையாகப் பாலுபெரிசெய்யத்திலே, “மகாகெட்டமுறை, இந்தக்கமலா! இங்கேபதிவிரைவேஷம் போட்டிக்காட்டினா. இப்போது அந்தப்பாலுப் பயலுடன் சேர்ந்த கொஞ்சு ஆட்டம் ஆடுகிறான்” என்று முயற்சித்தோற்றவன் ஏசிக்கொண்டிருந்தான். பாலுவுக்குச் ‘சற்பகம்’, அவனுக்குச் ‘கெட்டமுறை, எல்லாம் அந்தஒரேகமலாதான்!

முருகன் வெற்றிமுரசுகொட்டினபோது, பாலுவுக்கு, அவனுடையசற்பகம், கன்னியானை! “அடா! அந்தக்கனி கமலா என்னென்ன தனக்குச் செய்தாடெரியுமோ? மகாபாபம், மகாதோஷம், ஆண்டவனுக்கு அஞ்சாத, ஊர் அறிந்தால் துற்றும், என்று பசுப்பிக்கொண்டிருந்தான் அவனும்எனும்நினைகமலாபிறகு, “என்னமோ பூர்வத்திலே ஏற்பட்ட பாகத்தான் கமலைச் சேர்த்தவைத்தது” என்று வேதாந்தம் பேசினான். கடைபிடிவே அந்தக்கனி, முருகனை.....செச்சே, இப்படிப்பட்ட இழி குணம் கொண்டவனைக் கொஞ்சான் சேர்த்ததகூட கமலுக்கு வேலாம். என்னமோகமலாபிறகுதேவனைதான், அந்தக்கனியினிடம் கொஞ்சான் சிக்கிச் சோழித்தோம். அவ, மாயியாவிட்டிலே இருந்த போதே, ‘மச்சினை’ விலேயிலே போடப்பாத்தவதானே!” என்று, பாலு பழிக்கத்தொடங்குகிறான். இவ்விதமே அவ்வப்போது அவாவர்கள் தமது கிலைமைக்குத்தக்கபடி கியாயம் பேசினார்கள்—பேசுகிறார்கள்.

ஒருவன் எல்லவன், அவ்வுத கெட்டவன் என்பதற்குப் பொதுவான அளவு கோலாவது உண்டா? இவ்விதம் இருப்பதற்குக் கலவன் என்பதற்கு இலட்சணம், இப்படி இருப்பதெட்டவன் என்பதற்கு அடையாளம், என்று ஒருகிரைய மாவது உண்டா? இல்லையே. அவாவர்கள் ஒவ்வொருவரையான அளவுகோல்தயாரிக்கிறார்கள், அந்தஅளவு கோலிலுள்ளந்தபார்க்கிறார்கள், மற்றவரின் தாராததை. அவர்கள் உபயோகிக்கும் அளவு கோலாவது எந்தக்காலத்திலும் ஒரேவிதமானதாக இருக்கிறதா? கிடையாது! இந்தகிலையிலே, இவ்வகல்லவன், இவன் கெட்டவன் என்றுஎப்படி அறுதியிட்டும் கூறமுடியும்.

இந்தஉண்மையைச் சிதைவிலேசென்று இருந்தபோது, தேவர், அங்குதண்டனையை அனுபவித்தக் கொண்டிருந்த பலருடன் பேசிப்பேசிக்கொண்டிருந்தார். பலராகாரகப்பலரும் புகழ்த்த பேசும் ஒருதாரதேசத்துக்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் எப்படி, அந்த காட்டிலேஉள்ள பலவிதயங்களினை விசை

ரித்தத் தெரிந்த கொள்வனிலே ஆவல் பிறக்குமோ, அவ்விதமான ஆவல் தேவருக்கு ஏற்பட்டது. கிறைச்சாங்கு என்வாவென்று கேரிட்டது? என்னகுற்றம் செய்தாய்? யாருடைய வஞ்சனையிலாவது இங்கே வாரெரிட்டாய்? அவ்வுத உண்மையில் கீதர்வாவிராது என்று அந்தக்கனியை விசாரித்தக் கொண்டிருந்தார் தேவர். இந்தவிசாரணையிலேபெரும் சேர்த்திலே சிலவேளைகளில், தேவருக்குத்தன் வழக்குப்பற்றிய கணக்கூட இல்லாமற்போவதுண்டு. அவ்வளவுகவரால்யமான கதைகள், மனதை உருக்கும் சம்பவங்கள், அங்கே சேல்விப்பட்டார். இதுவே, தேவருக்கு, கெட்டத்தவதற்கான ஏற்பாடுகளைச்செய்வதற்காக ஜாமினில்வெளியேபோவதையிட, அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்படி தன்சுண்பர்களுக்குத்தெரிவித்தவிட்டுச், சிலாட்கள் கிறைச்சாங்கியிலே பங்குதரும் அனுபவம் கினைக்கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற கூடத்தோன்றிற்று; ஆனால் வெளியில் குடா தவித்தக் கொண்டிருப்பாரே என்பதை கினைக்கும் போது மட்டும், கிறைச்சாங்கியிலிருந்து தப்பித்தக்கொண்டபவது ஒடி விடவேண்டுமென்ற தோன்றிற்று.

உண்மையாகவே குடா, தவித்தக் கொண்டதான் இருந்தான். அன்னன் காட்டியதுபோக சித்தன், பாரிசுடின் பைத்யக்காரத்தனம், வழிப்போக்கனின் வம்பளப்பு வீட்டிலே பதக்கம் கிடைத்ததால்உண்டான திகைப்பு, அதைஎப்படியோதெரிந்ததொன்று மைக்கண்ணன் வீடுவந்து மிரட்டிப்பதக்கத்தை அபகரித்தச்சென்ற கொடுமை, பதக்கம்மேயில் கொண்டவிலே சம்பந்தப்பட்டதன் பதகற்பப்பட்டதால்வந்ததெனில், ஆயிரதல்வொன்றும், தாக்கித்தாக்கிச், குடாவினியத்தினைக்கச்ச செய்தது.

மைக்கண்ணனே, பதக்கத்தைப்பெற்றதக்கொண்டு, வெற்றிக்கனிப்புடன்வேகமாகடைந்தான். எவ்வளவு அபூர்வமான கையாக்கிருந்தாலும் அதற்குக் குறிப்பிட்ட ஒருவிதம் உண்டு. அவ்வளவுதான் அதைக்கொண்டு அடையமுடியும், மேற்கொண்டு கிடைக்காது. ஆனால் இந்தப் பதக்கமோ அப்படிப்பட்டதல்ல! இது எவ்வளவுகிலைபெற்றமோ அதையிடப்பதினமடக்கு பொருளினால்செய்தவல்லதிலிற்செட்டத் தேவையிலில்லை, காட்டியே பொருள் பெறலாம்! “ஆண்டவனுக்கு அணியாக இருந்தஆபரணம்எப்படியோ பிறகு ஜெயினில் குடிசிறியிப் பிறகுதேவரின் பேரழையில் தாக்கெயி! இப்போது என்னிடம் இருக்கெயி! உன்னைக் கொண்டே என்னென்னவேடிக்கைகாட்டுகிறேன்பார்.” என்றுஎன்னிக்கொண்டமைக்கண்ணனின்மூலம் வேகமாகவே செய்தவண்ணம் இருந்தது. திடமொன்று

12-ம் பக்கம் பார்க்க)

தசாவதாரம்

11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஒருயோசனை உதித்தது, முகம்மலர்ந்தது! அதுதான் சரி, ஆசாமி அப்படியே நடு நடுங்கிப்போகிறான் பார்! என்று மெள்ளக் கூறிக்கொண்டே, மைக்கண்ணன், சாஸ் திரியார் வீடு சென்றான். யாரது? என்ன சமாசாரம்? எனக்கு முன்பின் தெரியாத ஆளாக இருக்கிறாய்! அவைசியமாக நோத் தைச்செலவிட என் னால் முடியாது! வேலை அதிகம்! — என்ற அட்டவணைப் பேச்சுகள், மிக்க அகம்பாவத்தோடு சாஸ் திரிகளால் விசப்பட்டன. மைக்கண்ணன் உன் னுக்குள் சிரித்துக்கொண்டான். பிறகு பாணத்தை வலிவான், "சார்! நான் ஓர் போலீஸ் காண்ஸ்டபிள்" என்றான். சாஸ்திரியார் சாந்தசொருபியாகி, "என் னப்பா, விசேஷம்! உட்கார்!" என்றார். "சாவகாசமாக உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்க எனக்கு சேரவில்லை. இரண்டொரு கேள்விகள் கேட்டுவிட்டுப் போகவந்தேன். மேலதிகாரிகள் உத்தரவு" என்றான் மைக்கண்ணன். சாஸ்திரியாருக்குக் கொஞ்சம் பயம்பிறந்தது, மறுபிடி வம்போய்விட்டது. தேவர் வழக்குச்சம் பந்தமாக ஏதாவதும் விசாரிக்கவந்திருப் பார் என்று எண்ணிக்கொண்டு, "உட்காரப்பா, உட்கார். உங்களுக்கு உதவி செய்ய காண் எப்போதுமே காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தேவர் விஷயமாகத்தானே துப்புவிசாரிக்கிறீர்?" என்று கேட்டார். மைக்கண்ணன் சிரித்துக் கொண்டே, "என்னசார்! தேவர்மீது வழக்கு போட்டாகிவிட்டது. இனிமே லேயா துப்பு விசாரிப்போம். இது வேறேர்வழக்கு," என்றான். கொஞ்சம் வயிற்றைக்கலக்கிற்று சாஸ்திரியாருக்கு, "என்னவழக்கு?" என்று கேட்டார், 'ஒரு ஜெமீன் வீட்டில் களவுசெய்திருக்கிறது'

என்று மைக்கண்ணன் கூறினான். சாஸ் திரியாரின் முகம் வெளுத்தது. மைக் கண்ணன், சிரித்தபடி, 'சாஸ்திரியாரே! பயப்படவேண்டாம். மேலதிகாரிகள் என்னை இது விஷயமாகத் துப்பறிய அனுப்பினர். நானும் மோப்பம்பிடித்து இங்குவந்து சேர்ந்தேன். உம்மைக்கதை செய்ய அல்ல, காப்பாற்றி!' என்று கூறினான். (தொடரும்)

வேதபாடசாலையில் பேதம்!

குமாரிகல்யாணிதேவி, காசிசர்வகலா சாலைப்போசிரியர், மகேஸ்வரிசாத்த அவர் களின் புத்தலி. ஆனால் காசிபல்லக்கக் கழகத்திலே கல்யாணிதேவிக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. காரணம் இடஞெருக்கடி அல்ல, இனஞெருக்கடி! காசி சர்வகலாசாலையில் வேத வகுப்பிலே சேர்ந்த படிக்க கல்யாணிதேவி மனுச்செய்தார். கல்யாணி தேவி பார்ப்பனரல்லாதார் ஆகையால், வேதவகுப்பிலே சேர்த்துக்கொள்ள முடியாது என்று பண்டிதமதன் மோகனமாள வியாவும் சர். இராதாகிருஷ்ணனும் கூறி விட்டனர். (வாண்கார்ட்)

தந்தி:—"புறமார்க்" திருச்சி.

சரக்கு நயம்

புற மார்க் வைரங்கள்

எல்லா 2½ ரூபாய் கமடகரிலும் கிடைக்கும்

பெ.பாலகிருஷ்ணநாயுடு & கோ., ரெயிங் பஜார் — திருச்சி குப்பன்

கியாதிபெற்ற எஸ். எம். எஸ். ஆர். பி.

உறையூர்

கைத்தறி கலர் புடவைகள்

நேர்த்தியான ரகங்கள், உயர்ந்த ஜிகைகள், உத்தரவாதமுள்ள சாயங்கள். 80, 100-நெ. நூல்களால் தயார் செய்யப்பட்டவைகள். எல்லா ஊர்களிலும் கிடைக்கும்.

புரோப்பரைட்டர்: S. M. S. R. பாலகந்தாம் செட்டியார்,

சொந்தக் கைத்தறி ஜவுளி வியாபாரம்,

34, பஞ்சவர்ணஸ்வாமி கோவில் தெரு, உறையூர் P.O. திருச்சி.

கிளி மார்க்
பட்டணம் பொடி.

நிறம் காரம் மணத்தில் நிகரற்றது
இன்றே உங்கள் தேவைக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

எ. எஸ். ராஜன் அண்டு கம்பெனி,
தபால்பெட்டி நெ. 1155,
புனையவண் னைப்பேட்டை சென்னை.

END OF
ISSUE